

STATE of KNOWLEDGE

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຂອງອົງກອນ (CSR) ໃນວຽກງານການພັດທະນາເຂື່ອນໄຟຟ້າໃນແມ່ນ້ຳຂອງ

Compiled by: Niki West

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຂອງອົງກອນ ແມ່ນຫຍັງ?

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຂອງອົງກອນ ຫຼື Corporate Social Responsibility ຫຼື ເອີ້ນວ່າ CSR ແມ່ນມີຫຼາຍບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະຄວນໃຫ້ຄວາມສົນໃຈທັງໃນດ້ານຄວາມໝາຍ, ຄຳຈຳກັດ ຄວາມແລະໜ້າທີ່ຂອງມັນເອງ. CSR ມີທັງມຸມມອງທີ່ສາມາດນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ແລະ ມຸມມອງທີ່ຖືກວິພາກວິຈານ ເນື່ອງຈາກວ່າ CSR ແມ່ນໄດ້ມີການພັດທະນາບັບປ່ຽນຕະຫຼອດເວລາ, ດັ່ງນັ້ນສະຖານະພາບຂອງ CSR ຈຶ່ງຄວນໄດ້ມີການພິຈາລະນາ ແລະ ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດນັ້ນ, CSR ແມ່ນເປັນແນວຄິດໃນອຸດົມຄະຕິ ເຊິ່ງກໍຄື: “ເປັນແນວຄວາມຄິດສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະຍາວ ແລະ ເປັນແນວຄວາມຄິດທີ່ລ້ຳໜ້າ”. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວນມີການຄຳນຶງວ່າ CSR ແມ່ນເປັນຜົນມາຈາກການປະຕິຮູບທາງດ້ານກົດໝາຍແລະຄວາມຊັບຊ້ອນທາງການເມືອງຕະຫຼອດເຖິງການພັດທະນາທາງສັງຄົມ(Kemp, 2001).

ວິວັດທະນາການຂອງແນວຄວາມຄິດ

ທິດສະດີແລະແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງ CSR ໄດ້ມີການພັດທະນາຕະຫຼອດມາ. ໃນຊຸມປີ 1970 ແລະ 1980, ແນວຄວາມຄິດຂອງ CSR ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ 3 ບັນຫາຫຼັກຄື: ຄວາມມີເມດຕາ (Cochran, 2007), ຫຼັກຈະລິຍະທຳທາງທຸລະກິດ ແລະ ຄວາມເປັນພົນລະເມືອງຂອງອົງກອນ ເຊິ່ງທັງສາມບັນຫາທີ່ກ່າວມາ ແມ່ນໄດ້ກາຍມາເປັນເນື້ອໃນສຳຄັນຂອງແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຂອງອົງກອນ ຫຼື CSR ທີ່ເຮົາຮູ້ຈັກກັນໃນປັດຈຸບັນ(Nehme and Wee, 2008; Robins, 2005). ເນື້ອໃນສຳຄັນທັງສາມແມ່ນສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ດ້ວຍຫຼັກ Ps ເຊິ່ງໄດ້ແກ່: ກຳໄລ (Profit), ຄົນ (People) ແລະ ໂລກ (Planet) ເຊິ່ງເປັນການຍ້າຍໃຫ້ເຫັນວ່າ ພາກສ່ວນທົ່ວໜ່ວຍທຸລະກິດໄດ້ມີການພັດທະນາຕົນເອງໂດຍອີງໃສ່ພື້ນຖານປັດໄຈທາງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (The Economist, 2009). ໃນຊຸມປີ 2000 ໄດ້ມີການກັບມາໃຫ້ຄວາມສົນໃຈອີກຄັ້ງໜຶ່ງກ່ຽວກັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງພາກສ່ວນເອກະຊົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄຳນິຍາມທີ່ປ່ຽນໄປຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຂອງອົງກອນ CSR ໄປສູ່ແນວຄວາມຄິດຂອງອົງກອນແບບຍືນຍົງ (corporate sustainability).

ແນວຄວາມຄິດຂອງອົງກອນແບບຍືນຍົງຖືວ່າເປັນແນວຄວາມຄິດທີ່ພັດທະນາມາຈາກ CSR, ແຕ່ມີການເພີ່ມແຜນການຄວບຄຸມແລະວາງນະໂຍບາຍໃນໄລຍະຍາວ(Carroll and Shabana, 2010).

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, CSR ແມ່ນມີອົງປະກອບທີ່ຫຼາກຫຼາຍເຊັ່ນ: ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຄວາມສຳພັນພາຍນອກອົງກອນ, ການຕະຫຼາດ, ການຈັດການຄວາມສ່ຽງ, ການເງິນ, ກົດລະບຽບ ແລະ ຈະລິຍະທຳ. ການດຳເນີນທຸລະກິດອາດມີຫຼັກສຳຄັນຢູ່ທີ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງອົງກອນໃນການສ້າງກຳໄລ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ທາງທຸລະກິດ ແລະ ການລົງທຶນ. CSR ໄດ້ປະກອບສ່ວນຕໍ່ກັບຫຼັກສຳຄັນດັ່ງກ່າວໂດຍການສົ່ງເສີມການບໍລິຫານອົງກອນທີ່ດີ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການຄວາມສ່ຽງmanagement (LRQA and CSR Asia, 2010). ໃນບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ, ບໍລິສັດທີ່ມີແນວຄວາມຄິດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ CSR ທີ່ຊັດເຈນ ຈະມີຄວາມໜ້າສົນໃຈຫຼາຍກວ່າ, ສາມາດຮັກສາພະນັກງານໄວ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ແລະ ຮັກສາຄວາມສຳພັນກັບລັດຖະບານໄດ້ດີກວ່າ ເຊິ່ງສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ອົງກອນສາມາດກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບຕ່າງໆໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ. ນອກຈາກນີ້, ອົງກອນທີ່ມີຫຼັກການ CSR ຢ່າງຊັດເຈນຈະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໃນສາຍຕາຂອງສາທາລະນະຊົນ (Cochran, 2007). ນະໂຍບາຍ ແລະ ແນວທາງການປະຕິບັດດ້ານ CSR ທີ່ດີມາດສ້າງໂອກາດໃນການແຂ່ງຂັນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດໂດຍຊ່ວຍໃຫ້ມີການຈັດການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ຊ່ວຍຮັກສາການເຂົ້າເຖິງດ້ານການເງິນຈາກທະນາຄານ ແລະ ນັກລົງທຶນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ (Carroll and Shabana, 2010; Nehme and Wee, 2008), ແລະ ຍັງສ້າງການຍອມຮັບຈາກສັງຄົມອີກດ້ວຍ(LRQA and CSR Asia, 2010). ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຍັງຄົງມີສູງວິພາກວິຈານວ່າ CSR ເປັນພຽງການປະຊາສຳພັນ ແລະ ການສ້າງພາບທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງຍັງບໍ່ທັນຄຳນຶງເຖິງສິດທິຂອງພະນັກງານ.

ຄວາມໝາຍ

ຄະນະກຳມະທິການຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງ CSR ເຊິ່ງຖືກນຳມາໃຊ້ເລື້ອຍໆວ່າ “ເປັນແນວຄິດທີ່ອົງກອນ

ປະສົມປະສານລະຫວ່າງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ສ້າງຄວາມສຳພັນກັບຄູ່ຮ່ວມມືຂອງພວກເຂົາໃນຮູບແບບຄວາມສະໝັກໃຈເປັນພື້ນຖານ”(Dahlsrud, 2008). ແນວຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວແມ່ນກົງກັນຂ້າມກັບແນວຄວາມຄິດດັ້ງເດີມທີ່ມັກເບິ່ງວ່າທຸລະກິດຕ້ອງດຳເນີນການໂດຍຄຳນຶງເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ ແລະ ກຳໄລຂອງຜູ້ຖືຫຸ້ນທາງທຸລະກິດເທົ່ານັ້ນ.

ສະຫຼຸບ: CSR ມີການພັດທະນາມາໄລຍະຍາວຈາກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍແນວຄິດທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມມິເມດຕາພັດທະນາສູ່ແນວຄວາມຄິດການພັດທະນາອົງກອນແບບຍືນຍົງ. ອົງປະກອບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ການບໍລິຫານຖືວ່າເປັນສາມອົງປະກອບຫຼັກທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງ CSR ເຊິ່ງບໍລິສັດນຳມາໃຊ້ວັດແທກ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານຜົນກ່ຽວກັບກິດຈະກຳດ້ານ CSR ຂອງພວກເຂົາ. ນອກຈາກນີ້, CSR ຍັງມີກໍລະນີສຶກສາໃຫ້ເຫັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ແນວຄວາມຄິດຫຼັກຂອງ CSR?

ກໍລະນີສຶກສາຕ່າງໆທາງດ້ານທຸລະກິດທີ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງ CSR ນຳໄປສູ່ການພັດທະນາດ້ານຂອບແນວຄວາມຄິດສາກົນທີ່ໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການປະຕິບັດ ພ້ອມກັບຈຸດປະສົງໃນການສ້າງມາດຕະຖານກ່ຽວກັບແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການລາຍງານຜົນທາງດ້ານທຸລະກິດ ແລະ ການເງິນ. 2 ຄຳຖາມທີ່ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງເມື່ອມີການປະເມີນຜົນຂອບແນວຄວາມຄິດຂອງ CSR ມີຄື:

- ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ພັດທະນາຂອບແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ?
- ຂອບແນວຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງໂປ່ງໃສຫຼືບໍ່? ແລະ ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍໃຜ?

ໜຶ່ງໃນຂອບວຽກຫຼັກທຳອິດທີ່ເກີດຂຶ້ນແມ່ນລາຍງານທີ່ມີຊື່ວ່າ UN Global Compactຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດໃນປີ 2000 (UN Global Compact, 2011). ກອບແນວຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວນີ້ຖືໄດ້ວ່າປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການຂະຫຍາຍໄປຍັງທຸກພາກສ່ວນໃນອົງກອນທັງພາກເໜືອ ແລະ ໃຕ້ຂອງອົງກອນ. ໃນປັດຈຸບັນນັ້ນ, ໜ່ວຍງານທີ່ມີຊື່ວ່າ ໜ່ວຍງານລິເລີ່ມການລາຍງານສາກົນ (Global Reporting Initiative ຫຼື GRI) ໄດ້ນຳສະເໜີຄູ່ມື ແລະ ຂອບແນວຄວາມຄິດ ການລາຍງານແບບຍືນຍົງ ເປັນຄັ້ງທຳອິດເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຕົວຊີ້ວັດເພື່ອການວັດແທກ ແລະ ການລາຍງານດ້ານເສດຖະກິດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ການບໍລິຫານງານໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ (GRI, n.d.). ນະໂຍບາຍຫຼັກການກ່ຽວກັບທຸລະກິດ ແລະ ສິດທິມະນຸດ ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ແມ່ນໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍ John Ruggie, ເຊິ່ງເປັນຄົນທີ່ສ້າງຂໍ້ຕົກລົງແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ (UN Global Compact) ແລະ ຍັງໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍຜ່ານການປຶກສາຫາລືຢ່າງທົ່ວເຖິງຈາກບັນດາອົງກອນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມມືຝ່າຍລັດຖະບານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຂອບແນວຄວາມຄິດ ແລະ ການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວໄດ້ວາງແນວທາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບໍລິສັດທີ່ມີຕໍ່ສິດທິມະນຸດ, ແນວທາງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍປະເທດຈີນ, ອິນເດຍ, ສະຫະລັດອາເມລິກາ, ເອີຣົບ ແລະ ລັດຖະບານຈາກຫຼາຍປະເທດ. ຫຼາຍອົງກອນຊັ້ນແນວໜ້າຂອງໂລກຍັງໄດ້ສະແດງສະແດງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສະໜັບສະໜູນ

ຂອບວຽກດັ່ງກ່າວອີກດ້ວຍ.

ໃນປີ 2003, ທະນາຄານທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການດ້ານການເງິນທີ່ໄດ້ກຳນົດຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມໃນຫຼັກການກ່ຽວກັບຂອບແນວຄວາມຄິດພິຈາລະນາຄວາມສ່ຽງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສຳລັບການປ່ອຍສິນເຊື່ອໃນໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງສະຖາບັນການເງິນ, ໂດຍຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວເອີ້ນວ່າ ຫຼັກການສູນກາງ ຫຼື Equator Principles, ເຊິ່ງໃຊ້ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກັບບໍລິສັດເງິນທຶນລະຫວ່າງປະເທດ (International Finance Corporation ຫຼື IFC). ຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມໃນຫຼັກການກ່ຽວກັບຂອບແນວຄວາມຄິດພິຈາລະນາຄວາມສ່ຽງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບການປ່ອຍສິນເຊື່ອໃນໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງສະຖາບັນການເງິນ ຫຼື ຫຼັກການສູນກາງທີ່ກຳນົດຂຶ້ນມານີ້ມີຫຼັກການ 10 ປະການເຊິ່ງໄດ້ກວມເອົາແນວຄິດດ້ານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສ້າງມາດຕະຖານກ່ຽວກັບການປະເມີນ ແລະ ຈັດການຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ສຳລັບໂຄງການທີ່ມີເງິນລົງທຶນຈົດທະບຽນຫຼາຍກວ່າ 10 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດຂຶ້ນໄປ. ຂໍ້ຕົກລົງຂອງຫຼັກການສູນກາງແມ່ນອີງໃສ່ແນວທາງການປະຕິບັດກ່ຽວກັບ ສະພາບແວດລ້ອມ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງທະນາຄານໂລກ, ລວມໄປເຖິງ ມາດຕະຖານການດຳເນີນງານດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍືນຍົງຂອງບໍລິສັດເງິນທຶນລະຫວ່າງປະເທດອີກດ້ວຍ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ຫຼັກການສູນກາງໄດ້ນຳໃຊ້ກັບພຽງແຕ່ໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການແລກປ່ຽນດ້ານການເງິນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ປັດຈຸບັນໄດ້ມີບາງອົງກອນທີ່ດຳເນີນກິດຈະການດ້ານອື່ນໆນຳໄປປະຍຸກໃຊ້. ນອກຈາກນີ້, ຍັງໄດ້ມີການນຳໄປໃຊ້ກັບທະນາຄານໃນເອີຣົບ ແລະ ອາເມລິກາແລ້ວ, ຍັງມີຫຼາຍທະນາຄານຈາກປະເທດບູຣຸນດີ, ໜຶ່ງທະນາຄານໃນປະອາຟຣິກາໃຕ້ ແລະ ໜ່ວຍທະນາຄານໃນປະເທດຈີນ. ເຫັນໄດ້ວ່າ ອົງການດ້ານການເງິນເຖິງ 75 ແຫ່ງ ເຊິ່ງມາຍເຖິງ 70% ຂອງອົງການດ້ານການເງິນໄດ້ຮັບເອົາແນວປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງຫຼັກການສູນກາງໄປນຳໃຊ້ (Equator Principles Association, 2011).

ມາດຕະຖານການປະຕິບັດຂອງບໍລິສັດເງິນທຶນລະຫວ່າງປະເທດ IFC ໄດ້ມີການສະເໜີຂຶ້ນໃນປີ 2006 ແລະ ບັບປຸໄໝໃໝ່ໃນປີ 2012 ເພື່ອປະຍຸກໃຊ້ກັບໂຄງການທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍສະຖາບັນການເງິນທີ່ໃຊ້ຂອບການປະເມີນ ແລະ ຈັດການຄວາມສ່ຽງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື EPFIs (Matsumoto, 2009). ແນວທາງການປະຕິບັດມີທັງໝົດ 8 ມາດຕະຖານເຊິ່ງກວມເອົາ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປະເມີນຜົນກະທົບ ແລະ ການຈັດການດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຮງງານ, ມົນສະພິດ, ສຸຂະພາບຂອງຊຸມຊົນ, ການຕັ້ງຖິ່ນຖານ, ການປົກປັກຮັກສາຊີວະນາໆພັນ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງປະຊາກອນ ແລະ ວັດທະນະທຳ (IFC, 2012). ມາດຕະຖານຂອງ IFC ໄດ້ກາຍມາເປັນມາດຕະຖານຫຼັກຂອງອົງກອນໃນການຈັດການຄວາມສ່ຽງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ຫຼາຍອົງກອນໄດ້ມີການນຳເອົາແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ເຖິງແມ່ນວ່າອົງກອນຂອງຕົນເອງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນສະໜັບສະໜູນຈາກ IFC ກໍຕາມ. ນອກຈາກນີ້, ອົງການເພື່ອຄວາມຮ່ວມມືທາງເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາບັນດາປະເທດໃນເອີຣົບ (OECD export credit agencies) ຍັງໃຊ້ມາດຕະຖານຂອງ IFC ແລະ ກໍເຊັ່ນດຽວກັນກັບບາງທະນາຄານເພື່ອການພັດທະນາທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມແນວທາງດັ່ງກ່າວ, ເຫັນໄດ້ວ່າແນວທາງຂອງ IFC ແມ່ນມີອິດທິພົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ກັບອົງກອນທີ່ຍືນຍົງໃນໂລກ. EPFIs ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເປັນທະນາຄານນາໆຊາດຈາກປະເທດ

ໃນອາເມລິກາເໜືອ ແລະ ເອີຣົບ (Foran et al, 2010) ເຊິ່ງມີພຽງແຕ່ 4 ທະນາຄານເທົ່ານັ້ນໃນ ອາຊີ ທີ່ຍອມຮັບເອົາຫຼັກການສູນກາງໄປນຳໃຊ້ເຊິ່ງ EPFIs ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສຳຄັນໃນໂຄງການກ່ຽວກັບຕະຫຼາດການເງິນໃນອາຊີ (Le Clerc, 2012). ເຖິງແມ່ນວ່າທະນາຄານສ່ວນຫຼາຍໃນປະເທດໄທຈະມີນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບ CSR (Foran et al, 2010), ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ທັນມີທະນາຄານໃດທີ່ຍອມ ຫຼັກການສູນກາງໄປນຳໃຊ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (Le Clerc, 2012; IFC, n.d). ໃນປະເທດລາວ, ມີທະນາຄານ 8 ແຫ່ງມີສ່ວນຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນທາງການເງິນໃຫ້ແກ່ການສ້າງເຂື່ອນ ນຳເທີນ 2 ແລະ ມີຜູ້ສະໜັບສະໜູນທາງການເງິນ 3 ແຫ່ງທີ່ສະໜັບສະໜູນໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າເທີນຫີນບູນ ເຊິ່ງກໍແມ່ນ EPFIs.

ໃນຂະນະທີ່ມີການນຳເອົາຂໍ້ປະຕິບັດຂອງ UN Global Compact ແລະ GRI ນຳໄປໃຊ້ກ່ອນແລ້ວ ແຕ່ຂະບວນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄູ່ຮ່ວມມືຫຼາຍຝ່າຍທີ່ເອີ້ນວ່າສະມາຄົມສາກົນຂອງເຂື່ອນ (World Commission on Dams ຫຼື WCD) ຍັງຢູ່ໃນລະຫວ່າງການປຶກສາຫາລື. WCD ໄດ້ມີການສຶກສາຜົນກະທົບ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການສ້າງເຂື່ອນຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ນຳສະເໜີຂອບແນວຄວາມຄິດໃນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບໂຄງການສ້າງເຂື່ອນໃນປີ 2000. ຂອບແນວຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວໄດ້ມີການວາງຍຸດທະສາດສຳຄັນທັງໝົດ 26 ແນວທາງເພື່ອເປັນແນວທາງການປະຕິບັດທີ່ດີ, ຂອບແນວຄວາມຄິດຂອງ WCD ໄດ້ນຳໄປໃຊ້ ແລະ ຖືເປັນແນວທາງທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ມີປະໂຫຍດຕໍ່ການຕັດສິນໃຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການສ້າງເຂື່ອນ (Foran, 2010).

ສະມາຄົມພະລັງງານນໍ້າສາກົນ (International Hydropower Association ຫຼື IHA) ໄດ້ນຳໃຊ້ແນວທາງດ້ານຄວາມຍືນຍົງຕາມແນວຄວາມຄິດຂອງ WCD ໃນປີ 2004. ໃນປີ 2006, IHA ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຫຼັກການປະເມີນຜົນຄວາມຍືນຍົງດ້ານພະລັງງານນໍ້າ (HSAP) ສະບັບທຳອິດ (IHA, 2012). ປີຕໍ່ມາ, IHA ໄດ້ຮ່ວມມືກັບກອງທຶນສັດປ່າສາກົນ (World Wildlife Fund) ແລະ ອົງການອະນຸລັກທຳມະຊາດ (Nature Conservancy) ເພື່ອສ້າງສະຫະພັນປະເມີນພະລັງງານນໍ້າແບບຍືນຍົງ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການປັບປຸງ HSAP (Foran, 2010). ໃນປີ 2010, ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ HSAP ສະບັບໃໝ່ ເຊິ່ງປະກອບມີ 5 ໝວດ ແລະ 4 ໝວດໃນນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບວົງຈອນຂອງໄລຍະຕ່າງໆໃນໂຄງການພັດທະນາເຂື່ອນ. ນອກນີ້, ໃນແຕ່ລະໝວດແມ່ນມີ 4 ຫົວຂໍ້ສຳຄັນຄື: ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ, ວິຊາການ ແລະ ເສດຖະກິດ-ການເງິນ ເຊິ່ງໃນແຕ່ລະຫົວຂໍ້ຈະຖືກປະເມີນໂດຍການວັດລະດັບ ແລະ ມີເກນການປະເມີນ 6 ຫຼັກເກນຄື: ການປະເມີນ, ການຈັດການ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄູ່ຮ່ວມມື, ການສະໜັບສະໜູນຂອງຄູ່ຮ່ວມມື, ການປັບປຸງ/ຍອມຮັບ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ (IHA, 2010). ໃນຂະນະທີ່ມີການຍອມຮັບເອົາຫຼາຍນະໂຍບາຍທີ່ຄືກັບແນວຄວາມຄວາມຄິດ WCD, ທາງ HSAP ໄດ້ນຳເອົາຂອບແນວຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວມານຳໃຊ້ ແລະ ຍັງມີວິທີການດ້ານວິຊາການທີ່ດຶງໄລຍະເວລາໃນການເຮັດວຽກ ໂດຍອີງຕາມການເຮັດວຽກຂອງຜູ້ພິຈາລະນາໂຄງການ, ຜູ້ສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນງານ ເຊິ່ງມີຂໍ້ຮຽກຮ້ອງເລັກນ້ອຍກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ສາທາລະນະ (Foran, 2010).

ຄວນຈະຄຳນຶງໄວ້ວ່າຫຼັກການ HSAP ບໍ່ແມ່ນຜົນໄດ້ຮັບລວມຂອງຈຳນວນປີຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CSR ແລະ ກໍຍັງບໍ່ແມ່ນມາດຕະຖານທີ່ສົມບູນ. HSAP ຖືວ່າຍັງເປັນເລື່ອງໃໝ່ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການພິສູດ ແລະ ອາດຈະພົບກັບບາງບັນຫາທີ່ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້

ຄືກັນກັບມາດຕະຖານອື່ນຂອງ CSR ປະສົບ. ສະນັ້ນ, ບໍ່ຄວນໃຫ້ຄວນໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບ HSAP ຢ່າງເກີນຄວາມເປັນຈິງ ຫຼື ສ້າງກົດລະບຽບຂຶ້ນໃນໄລຍະນີ້. HSAP ໄດ້ມີການພັດທະນາຂຶ້ນດ້ວຍຕົວຂອງໜ່ວຍງານອຸດສະຫະກຳເອງ ແຕ່ວ່າຄະນະກຳມະການຂອງ WCD ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກທີ່ເປັນເອກະລາດ. ໃນ HSAP, ບັນດາ ບໍລິສັດໄດ້ໃຫ້ຄະແນນບໍລິສັດຂອງພວກເຂົາເອງ ແທນທີ່ຄວນຈະແມ່ນຄະນະກຳມະການລົງຕິດຕາມກວດກາຕາມມາດຕະຖານເຊິ່ງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມໃນພາກພື້ນແມ່ນຳຂອງກໍຍັງມີຄວາມສົງໄສໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້. ໃນນັ້ນ, ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງພຽງເລັກນ້ອຍລະຫວ່າງ HSAP ແລະ WCD, ຕະຫຼອດເຖິງມີຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງອອກມາວ່າ HSAP ບໍ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບຄຳແນະນຳຂອງ WCD ໂດຍການກຳນົດມາດຕະຖານຂອງຕົນເອງອອກມາ. ¹

ສະຫຼຸບ: ຂອບແນວຄວາມຄິດສາກົນເພື່ອສະໜັບສະໜູນ CSR ຖືເປັນເລື່ອງໃໝ່ ແລະ ເລີ່ມເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2000 ທີ່ຜ່ານມາ, ຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມໃນຫຼັກການກ່ຽວກັບຂອບແນວທາງການພິຈາລະນາສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບການປ່ອຍສິນເຊື້ອໃນໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງສະຖາບັນການເງິນຫຼືຫຼັກການສູນກາງ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນເປັນທີ່ຍອມຮັບໃນອາຊີກຶກັນຂ້າມກັບບັນດາປະເທດໃນເອີຣົບ ແລະ ອາເມລິກາເໜືອທີ່ຍອມຮັບຫຼັກການດັ່ງກ່າວ. ໂຄງການສ້າງເຂື່ອນໃນແມ່ນຳຂອງສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຈາກ ທະນາຄານຂອງອາຊີ, ດັ່ງນັ້ນ, ຫຼັກການສູນກາງ ແລະ ມາຕະຖານການປະຕິບັດຂອງ IFC ອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໄປນຳໃຊ້ຄືກັບບັນດາທະນາຄານໃນເອີຣົບ ແລະ ອາເມລິກາເໜືອ. HSAP ມີທ່າແຮງທາງດ້ານມາດຕະຖານສຳລັບອຸດສະຫະກຳເຂື່ອນໄຟຟ້າ ແຕ່ກໍຍັງຕ້ອງມີການດຳເນີນການຫຼາຍຢ່າງເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບໃນມາດຕະຖານອຸດສະຫະກຳພາຍນອກ.

ການວິພາກກ່ຽວກັບຂອບແນວຄວາມຄິດດ້ານ CSR

ມີບາງບັນຫາທີ່ຄວນມີການພິຈາລະນາວ່າຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ນຳ CSR ໄປໃຊ້ ຈະມີແນວທາງໃນການປະຕິບັດທີ່ແຕກຕ່າງກັນອອກໄປ ຫຼື ອາດຈະນຳໄປໃຊ້ສະເພາະໃນການປະຊາສຳພັນເທົ່ານັ້ນ (ບໍ່ໝາຍເຖິງວ່າທຸກຂອບແນວຄວາມຄິດຂອງ CSR ຈະຖືກນຳໄປບັງຄັບໃຊ້) Scholtens ແລະ Dam (2007), ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຫັນວ່ານະໂຍບາຍດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ການບໍລິຫານຂອງ EPFIs ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຊັດເຈນກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໄປປະຕິບັດໃຊ້ ແລະ ຜູ້ທີ່ນຳຂອບແນວຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສ່ວນໃຫຍ່ຈະເປັນສະຖາບັນການເງິນ-ການທະນາຄານຂະໜາດໃຫຍ່ຫຼາຍກວ່າສະຖາບັນຂະໜາດນ້ອຍ. ທະນາຄານທີ່ດຳເນີນງານໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງກຸ່ມອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ກຸ່ມວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ກຸ່ມໃຫ້ຄວາມຮູ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແມ່ນມັກຈະເກີດຜົນກະທົບກັບຊື່ສຽງ ຫາກທາງທະນາຄານດັ່ງກ່າວໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງການເງິນແກ່ໂຄງການທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ້ງຢູ່. ທະນາຄານທີ່ຮັບເອົາຫຼັກການສູນກາງໄປປະຕິບັດແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານຊື່ສຽງ ແລະ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ (Scholtens and Dam, 2007).

ນອກຈາກນີ້, ການບັງຄັບໃຊ້ງານຂອບການເຮັດວຽກຂອງຫຼັກການສູນກາງ ແລະ IFC ແມ່ນຍັງບໍ່ມີມາດຕະຖານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ແນ່ນອນ. ຖ້າຫາກໂຄງການບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການຕອບສະໜອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະຖານການດຳເນີນງານໃນ

1 - More information on perceived problems with HSAP can be found here: <http://www.internationalrivers.org/resources/voluntary-approach-will-not-resolve-dam-conflicts-4286>

ລະຫວ່າງທີ່ມີການດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານ, ກໍຍັງບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນວ່າທາງສະຖາບັນການເງິນຈະໃຊ້ວິທີການໃດເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ທາງໂຄງການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງ (Transparency International, 2008; Foran et al., 2010; Lawrence, 2009). ປັດຈຸບັນຍັງບໍ່ມີແນວທາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງ EPFIs ໃນການບັງຄັບໃຊ້ ຫຼື ການສູນກາງ ແລະ ກໍຍັງບໍ່ມີວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ຢືນຢັນວ່າຫຼັກການດັ່ງກ່າວມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຕົວຈິງ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ການຍືນຄຳຮ້ອງຕ່າງໆ ຕໍ່ກັບສະຖາບັນການເງິນ-ການທະນາຄານຂາດຄວາມມີລະບົບລະບຽບ ແລະ ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ (Le Clerc, 2012).

ທັງຫຼັກການສູນກາງ ແລະ GRI ໄດ້ຮັບການວິພາກວິຈານກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ບໍ່ມີການຮຽກຮ້ອງດ້ານການລາຍງານຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງໂຄງການ. ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວເຫັນວ່າ ບົດລາຍງານແມ່ນຈະຢູ່ກັບທະນາຄານ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ດຳເນີນການທັງໝົດ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະໂຄງການ (Foran et al., 2010; Fonseca, 2010). ບົດລາຍງານມີຄວາມບໍ່ມີຊັດເຈນກ່ຽວກັບບັນຫາການຕອບສະໜອງມາດຕະຖານດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນຈິງ (Fonseca, 2010). ເນື່ອງຈາກວ່າບໍ່ມີການວາງໂຄງຮ່າງຂອບແນວຄວາມຄິດຢ່າງຊັດເຈນ ເຮັດໃຫ້ບົດລາຍງານຕົກໄປຢູ່ກັບພະແນກພົວພັນ ແລະ ສື່ສານຂອງອົງກອນ ເຊິ່ງມີຄວາມຮູ້ພຽງເລັກນ້ອຍກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂ ແລະ ພື້ນຖານຕົວຈິງ. ຂອບແນວຄວາມຄິດ WCD ໄດ້ປະສົບກັບບັນຫາກ່ຽວກັບການຍອມຮັບ ເນື່ອງຈາກວ່າຍັງມີຄຳວິພາກວິຈານດ້ານແນວຄວາມຄິດເລື່ອງສິດທິມະນຸດ, ທາງ WCD ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ, ມີອິດສະຫຼະ, ບູລິມະສິດ, ການເຫັນດີ ແລະ ການຍອມຮັບ. ທະນາຄານໂລກ, IHA ແລະ ອົງການສົ່ງອອກແມ່ນໄດ້ເຫັນດີກັບ 7 ຍຸດທະສາດບູລິມະສິດດັ່ງກ່າວ ແຕ່ບໍ່ເຫັນດີກັບແນວທາງການປະຕິບັດໃນປັດຈຸບັນ ໂດຍສະເພາະກໍແມ່ນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ສິດທິມະນຸດ ເນື່ອງຈາກວ່າແນວທາງການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວອາດສົ່ຜົນກະທົບໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເຂື່ອນຂະໜາດໃຫຍ່, ເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນໃຈມີຄວາມລ່າຊ້າ ແລະ ສ້າງອຳນາດໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຊຸມຊົນກຸ່ມນ້ອຍຫຼາຍເກີນໄປ (Foran, 2010; Baghel and Nüsser, 2010).

ສະຫຼຸບ: ໜ່ວຍງານສະຖາບັນການເງິນທີ່ມີຫຼັກການສູນກາງມີນະໂຍບາຍ CSR ແລະ ແນວທາງປະຕິບັດທີ່ດີກວ່າໜ່ວຍງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຫຼັກການສູນກາງໄປໃຊ້, ແຕ່ໃນດ້ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລ້ວ ແມ່ນຍັງຂາດຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ຂາດການລາຍງານຜົນການດຳເນີນງານຂອງການດຳເນີນງານໂຄງການ. ອົງການ GRI ໄດ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍການນຳເອົາ CSR ມານຳໃຊ້ໃຫ້ເຫັນເປັນຮູບປະທຳ ແລະ ລາຍງານທົ່ວຂໍ້ດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດທີ່ເປັນເອກະລາດ ແລະ ການລາຍງານກໍບໍ່ຄວນຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງ GRI ເຊັ່ນດຽວກັນ. ຂອບແນວຄວາມຄິດຂອງ WCD ແມ່ນເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແຕ່ກໍຍັງປະສົບກັບບາງບັນຫາທີ່ກ່ຽວກັບການແຂ່ງຂັນກັນກັບຮູບແບບຂອງການພັດທະນາອຸດສະຫະກຳ HSAP.

CSR ຂອງອາຊີໃນປັດຈຸບັນເປັນແນວໃດ?

ໃນຂະນະທີ່ທີ່ດິນກຳລັງມີການພັດທະນາ, ສ່ວນຫຼາຍ CSR ໃນອາຊີແມ່ນສຸມໃສ່ການພັດທະນາດ້ານຈິດສຳນຶກ ແລະ ຊຸມຊົນ (LRQA and CSR Asia, 2010; Krechowicz and Fer-

nando, 2009a; Krechowicz and Fernando, 2009b) ເຊິ່ງໃນບາງມຸມມອງເຫັນວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ເກົ່າແລ້ວ ແລະ ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດໄດ້ພຽງພໍແກ່ການດຳເນີນກິດຈະກຳດ້ານການຈັດການບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການດຳເນີນງານຂອງອົງກອນ (Krechowicz and Fernando, 2009a). ການດຳເນີນງານຂອງ CSR ຈະສາມາດສະທ້ອນເຖິງປະຫວັດສາດ, ບັນທັດຖານ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີຂອງແຕ່ລະປະເທດໄດ້ແນວໃດ: ເນື່ອງຈາກວ່າແຕ່ລະປະເທດກໍມີຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ (Chapple and Moon, 2005; Kemp, 2001). Welford ² ໄດ້ສະເໜີວ່າຜູ້ທີ່ກະຕຸກຊຸກຍູ້ CSR ແມ່ນການເມືອງ ແລະ ທຸລະກິດ ບໍ່ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ຫຼື ຊຸມຊົນ ເຮັດໃຫ້ໜ່ວຍງານທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ CSR ເບິ່ງຄືເປັນການເຮັດວຽກຈາກຂັ້ນເທິງ ຫາ ຂັ້ນລຸ່ມ.

ການຂາດຄວາມໂປ່ງໃສຂອງອົງກອນແມ່ນເປັນອຸປະສັກທີ່ສຳຄັນຕໍ່ກັບການພັດທະນາໂຄງການ CSR ແລະ ການລາຍງານຜົນໂຄງການ (LRQA and CSR Asia, 2010; Krechowicz and Fernando, 2009b). ນອກຈາກນີ້, ການປ່ຽນແປງໃນຕະຫຼາດທຸນແມ່ນໄດ້ເພີ່ມຄວາມສົນໃຈໃຫ້ກັບກິດຈະກຳ CSR ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ GRI ໄດ້ລາຍງານໄວ້ໃນປີ 2009 ວ່າມີບໍລິສັດຈາກອາຊີພຽງ 21% ເທົ່ານັ້ນທີ່ປະກອບສ່ວນ (LRQA and CSR Asia, 2010). ໜ່ວຍງານດ້ານພະລັງງານນຳໃນແມ່ນ້ຳຂອງສ່ວນໃຫຍ່ຂາດຄວາມໂປ່ງໃສ ເຊິ່ງເປັນຜົນມາຈາກການສັ່ງໂກງ (Foran et al., 2010) ລວມໄປເຖິງຄວາມຢ້ານທີ່ຈະເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ສ່ຽງຕໍ່ການຖືກວິພາກວິຈານ (LRQA and CSR Asia, 2010; Tobias, 2010). ³

ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການລິເລີ່ມ CSR ໃນລະດັບສາກົນຂອງບໍລິສັດໃນອາຊີແມ່ນຂ້ອນຂ້າງໜ້ອຍ, ໃນປີ 2010 ມີບໍລິສັດໃນອາຊີພຽງ 3.5% ເທົ່ານັ້ນທີ່ມີລາຍຊື່ຢູ່ໃນລາຍຊື່ຕົວຊີ້ວັດຄວາມຍືນຍົງສາກົນ Dow Jones, ມີ 17% ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມຜູ້ລົງນາມໃນສັນຍາຕາມຂໍ້ຕົກລົງແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ 30% ຖືກຕັດຊື່ອອກຈາກກຸ່ມຜູ້ລົງນາມໃນສັນຍາຕາມຂໍ້ຕົກລົງແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ. ສ່ວນລັດຖະບານແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ຕະຫຼາດທຸນໄດ້ສ້າງນະໂຍບາຍໃນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອໃຫ້ສາມາດກະຕຸກຊຸກຍູ້ຫຼັກການ CSR ໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ (LRQA and CSR Asia, 2010). ງົບປະມານການລົງທຶນດ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມໄດ້ມີສູງຂຶ້ນ (Krechowicz and Fernando, 2009a), ແລະ ເຫັນວ່າໃນປີ 2009 ໄດ້ມີການນຳສະເໜີເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນອາຊີກ່ຽວກັບການຈັດລຳດັບຄວາມຍືນຍົງໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດອີງຕາມການດຳເນີນງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການ (LRQA and CSR Asia, 2010). ອົງການຈັດຕັ້ງເຊັ່ນ: ສະມາຄົມການລົງທຶນດ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງໃນອາຊີ, ແລະ ການວິໄຈດ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຈັດຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ (LRQA and CSR Asia, 2010).

ບໍລິສັດທີ່ຄວບຄຸມງານແບບຄອບຄົວ ແລະ ບໍລິສັດວິສະຫະກິດ (SOEs) ຫຼື ບໍລິສັດເອກະຊົນແມ່ນມີຫຼາຍໃນອາຊີ ເຊິ່ງເປັນບໍລິສັດທີ່ມີຜູ້ຖືຫຸ້ນລາຍດຽວ ຫຼື ກຸ່ມດຽວທີ່ມີຜົນໃຫ້ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບວຽກງານ CSR ຫຼື ເວົ້າໄດ້ວ່າບໍ່ມີຄວາມຟຸ່ງຟຸ້ງໃສ (LRQA and CSR Asia, 2010; Krechowicz and Fernando, 2009b). ດັ່ງທີ່ວ່າ CSR ແມ່ນສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄດ້ຍ້ອນການພິຈາລະນາຂອງຜູ້ຖືຫຸ້ນ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນທີ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການຈັດການດ້ານຄວາມສ່ຽງ.

2 - <http://www.eco-business.com/news/csr-asia-gaining-traction/>
3 - <http://www.csr-asia.com/index.php?cat=7> CSR in Asia gaining traction Wednesday, October 6th, 2010

ການຍອມຮັບການປະຕິບັດຫຼັກການ CSR ທີ່ມີມາດຕະຖານຕ່ຳຂອງ ບໍລິສັດໃນອາຊີ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນພາກສ່ວນອຸດສະຫະກຳ, ການຜູກ ຂາດຂອງບໍລິສັດໃຫຍ່ທີ່ເປັນບໍລິສັດຮ່ວມທຶນນາໆຊາດ ແລະ ມີຜູ້ຖື ຫຸ້ນຈາກຫຼາຍປະເທດທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊຸມຊົນຈາກການໃຊ້ພື້ນທີ່ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແມ່ນໄດ້ຮັບການກົດດັນຈາກສັງຄົມໃຫ້ ຮັບຜິດຊອບຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ບໍລິສັດເຫຼົ່ານີ້ມີການລາຍງານດ້ານ CSR ສູງກວ່າມາດຕະຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ແລະ ເຫັນວ່າຄວາມສໍາພັນກັບ ຊຸມຊົນທີ່ອ່ອນໄຫວ ແລະ ຊື່ສຽງແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບການຮັກສາຮູບແບບ ການດໍາເນີນງານທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກສັງຄົມ(LRQA and CSR Asia, 2010; Krechowicz and Fernando, 2009b).

ສະຫຼຸບ: CSR ກໍາລັງມີການວິວັດທະນາການ ແລະ ຈຳນວນຂອງ ບໍລິສັດໃນອາຊີທີ່ນໍາ CSR ມາໃຊ້ຢ່າງຈິງຈັງແມ່ນມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ມີທ່າອ່ຽງວ່າຈະສູງຂຶ້ນອີກ, ແຕ່ກໍຍັງຕ້ອງ ໄດ້ມີການປັບປຸງດ້ານຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ການລາຍງານຜົນການດໍາ ເນີນງານຂອງCSR ເຊິ່ງສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນມາຈາກໂຄງສ້າງ ແລະ ລັກສະນະ ການບໍລິຫານງານຂອງບໍລິສັດ ໃນອາຊີທີ່ຍັງບໍ່ໝັ້ນໃຈໃນ ການນໍາເອົາຫຼັກການດ້ານ CSR ສາກົນມານໍາໃຊ້ ແຕ່ເລື່ອກທີ່ຈະ ປັບປຸງຫຼັກການດັ່ງກ່າວໃຫ້ແທດເໝາະກັບທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນເອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າອາດຈະມີອັດຕາການຍອມຮັບການນໍາໃຊ້ຫຼັກການ CSR ຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳໃນບັນດາປະເທດຂອງອາຊີ ແຕ່ການລົງທຶນທີ່ມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມກໍລັງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ ແລະ ບັນດາ ບໍລິສັດທີ່ດໍາເນີນງານກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດກໍກໍລັງ ປະສົບກັບການກົດດັນຈາກສັງຄົມສູງຂຶ້ນໃນການຈັດການຜົນ ກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ.

ຂອບເຂດCSR ດ້ານວຽກງານການພັດທະນາພະລັງງານ ນໍ້າໃນແມ່ນໍ້າຂອງແມ່ນຫຍັງ?

ການຈະເລີນເຕບໂຕດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນຍົກເວັ້ນປະເທດ ຫວຽດນາມ ແມ່ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດນະໂຍບາຍ, ຂໍ້ບັງຄັບ, ການລິເລີ່ມ ທາງການຕະຫຼາດຫຼືການມອບລາງວັນເພື່ອກະຕຸ້ນການລາຍງານ CSR(LRQA and CSR Asia, 2010; Krechowicz and Fernando, 2009a).ການລາຍງານຜົນ CSR ໃນປະເທດມາເລເຊຍ ແລະ ປະເທດໄທ ແມ່ນສຸມໃສ່ການພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຊຸມຊົນ ໃນຂະນະທີ່ການລາຍງານຂອງບັນດາ ບໍລິສັດໃນປະເທດຫວຽດນາມແມ່ນຂ້ອນຂ້າງໜ້ອຍ (Krechowicz and Fernando, 2009a).

ໃນປະເທດຈີນໄດ້ມີການກຳນົດແນວທາງໃນການລາຍງານດ້ານ CSR ທີ່ບັນດາບໍລິສັດວິສະຫາກິດໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ ນໍາໄປໃຊ້, ບໍລິສັດຕະຫຼາດຫຸ້ນໃນຊຽງໄຮ້ ແລະ ເສສວນໄດ້ຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ມີການຮ່າງລາຍຊື່ບັນດາບໍລິສັດໃຫ້ມີການລາຍງານການ ປະຕິບັດຫຼັກການ CSR, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ປະເທດມາເລເຊຍກໍາ ນົດຂອບແນວຄວາມຄິດຫຼັກການCSR ດ້ວຍຕົນເອງສໍາລັບບັນດາ ບໍລິສັດທີ່ມີລາຍຊື່(LRQA and CSR Asia, 2010). ບໍລິສັດມີ ຄວາມຫົດຢືດໃນການການຕັດສິນໃຈວ່າ ຈະມີການລາຍງານແນວໃດ ແລະ ຫຼາຍປານໃດ ແລະ ຍອນສາເຫດດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ຍັງຂາດ ມາດຕະຖານໃນການລາຍງານ. ບໍລິສັດຕະຫຼາດຫຸ້ນໃນປະເທດ ໄທແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການລາຍງານຜົນຂອງCSR ແລະ ຕະຫຼາດຫຸ້ນໃໝ່ຂອງຫວຽດນາມທີ່ຢູ່ໃນລາຍຊື່ໃນການລາຍງານ ແມ່ນສ່ວນຫຼາຍໄດ້ລາຍງານເປັນພາສາຫວຽດນາມເທົ່ານັ້ນ (Kre- chowicz and Fernando, 2009b). ໃນຂະນະດຽວກັນ, ໜ່ວຍງານ

ລັດວິສະຫະກິດແມ່ນໄດ້ມີການນໍາໃຊ້ຫຼັກການ CSR ພຽງແປະ ບາງເທົ່ານັ້ນ, ບາງອົງກອນມີການໂຄສະນາປະຊາສໍາພັນເພື່ອ ສະໜັບສະໜູນວ່າມີແນວຄວາມຄິດແບບ CSR ແຕ່ໃນການປະຕິບັດ ຕົວຈິງນັ້ນແມ່ນເຫັນວ່າສ່ວນໃຫຍ່ຍັງຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງການດໍາ ເນີນງານແບບດັ້ງເດີມ.

ສະຫຼຸບ: ຕະຫຼາດຫຸ້ນໃນພາກພື້ນແມ່ນໄດ້ມີການພະຍາຍາມປັບ ຕົວ ໃຫ້ກ້າວສູ່ການລາຍງານຜົນການດໍາເນີນງານ CSR ໂດຍສະເພາະ ອົງກອນທີ່ມີເປົ້າໝາຍໃນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກໃນລຍຊື່ກຸ່ມ ທຸລະກິດລະດັບສາກົນ ເຊິ່ງຕ້ອງມີການດໍາເນີນງານທີ່ມີຄວາມຮັບ ຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມສູງ. ຕະຫຼາດຫຸ້ນໃນປະເທດຈີນມີຂໍ້ກຳນົດການ ລາຍງານຜົນ CSR ທີ່ເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາແມ່ນປະເທດມາເລເຊຍ. ສໍາລັບການລາຍງານຜົນດ້ານ CSR ໃນປະເທດໄທແມ່ນຍັງບໍ່ມີ ການບັງຄັບໃຊ້ ແລະ ການລາຍງານແບບສະໝັກໃຈແມ່ນສຸມໃສ່ ການພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມ.ປະເທດຫວຽດ ນາມແມ່ນເປັນປະເທດທີ່ມີການລາຍງານຜົນ CSR ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ແລະ ຍັງບໍ່ມີກົດລະບຽບໃນການລາຍງານຜົນ ແລະ ມີຈຳນວນບໍລິສັດ ພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ມີການລາຍງານຜົນ.

ການພັດທະນາໂຄງການພະລັງງານນໍ້າໃນແມ່ນໍ້າຂອງ ກ່ຽວຂ້ອງກັບ CSR ຫຼືບໍ່?

ມີປະຫວັດພຽງເລັກນ້ອຍກ່ຽວກັບຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຂອງ CSR ໃນ ການພັດທະນາພະລັງງານນໍ້າໃນແມ່ນໍ້າຂອງ. ບົດຄວາມ 3 ບົດທີ່ຂຽນໂດຍForan ແລະຄະນະ(ປີ2010), Middleton ແລະຄະນະ (ປີ 2009), ແລະອົງການນໍ້າສາກົນ(ປີ2008) ໄດ້ຈັດຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບນັກລົງທຶນ ແລະນັກພັດທະນາດ້ານພະລັງ ງານນໍ້າໃນແມ່ນໍ້າຂອງ ເຊິ່ງຜົນການສຶກສາຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າມີການນໍາ ໃຊ້ CSR ພຽງໜ້ອຍດຽວເທົ່ານັ້ນ. ບົດຄວາມທັງ 3 ບົດໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ທີ່ຄືກັນວ່າ ສະຖາບັນເພື່ອການພັດທະນາ ແລະທະນາຄານ ໃຊ້ງົບປະມານໃນການລົງທຶນສູງ, ເຊິ່ງໃນປະເທດໄທແມ່ນມີທະນາຄານ ພຽງ 4 ແຫ່ງທີ່ນະໂຍບາຍດ້ານ CSR ຄື: ທະນາຄານເພື່ອການສົ່ງອອກ, ທະນາຄານໄທພານິດ, ທະນາຄານກຸງສີອະຍຸດທະຍາ ແລະ ທະນາຄານກະສິກອນໄທ. ທຸກທະນາຄານທີ່ກ່າວມາຍົກເວັ້ນ ທະນາຄານໄທພານິດ ແມ່ນມີໜ່ວຍງານດ້ານ CSR ສະເພາະ ໂດຍ ສຸມໃສ່ການຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມ, ການພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ການເປັນ ອາສາສະໝັກຂອງພະນັກງານ ໃນບົດລາຍງານປະຈຳປີ. ໃນ ທະນາຄານ 4 ແຫ່ງທີ່ກ່າວມາ, ມີພຽງທະນາຄານກະສິກອນໄທເທົ່າ ນັ້ນທີ່ພະຍາຍາມດໍາເນີນກິດຈະກຳຕາມຫຼັກ CSR ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຂອງ GRI.

ບໍລິສັດລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ 4 ແຫ່ງຂອງປະເທດໄທມີການຮັບຮອງເອົາ CSR ເຊິ່ງມີ ບໍລິສັດພັດທະນາ ອິດຕາລີ-ໄທ ແລະ ບໍລິສັດ ຊ. ການຊ່າງ ທີ່ມີຜົນການດໍາເນີນງານດ້ານ CSR ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ໃນຂະນະທີ່ບໍລິສັດໂຮງງານໄຟຟ້າລາດຊະບູລີມີຜົນການດໍາເນີນ ງານທີ່ດີກວ່າ. ບໍລິສັດພັດທະນາ ອິດຕາລີ-ໄທ ແລະ ບໍລິສັດ ຊ. ການຊ່າງ ມີນະໂຍບາຍດ້ານ CSR ທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ ໃນຂະນະທີ່ ບໍລິສັດເອັກໂກ ແລະ ໂຮງງານໄຟຟ້າລາດຊະບູລີ ມີນະໂຍບາຍ ທີ່ຊັດເຈນກວ່າ. ໃນບົດລາຍງານປະຈຳປີຂອງ ບໍລິສັດພັດທະນາ ອິດຕາລີ-ໄທ ແລະ ບໍລິສັດ ຊ. ການຊ່າງ ມີໝວດທີ່ກ່າວເຖິງການຊ່ວຍ ເຫຼືອສັງຄົມ ແລະ ການພັດທະນາຊຸມຊົນ (Italian-Thai Devel- opment, 2011; CH. Karnchang, 2011).ບໍລິສັດເອັກໂກ ແລະ ໂຮງງານໄຟຟ້າລາດຊະບູລີ ມີການເຮັດບົດລາຍງານດ້ານ

CSR ແຍກຕ່າງຫາກ ແລະ ຍັງມີຄວາມຊັດເຈນຫຼາຍກວ່າ ໂດຍອີງຕາມຫຼັກການລາຍງານຂອງ GRI (Ratchaburi, 2011; EGCO, 2009).

ໃນປະເທດຈີນ, ຍັງບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນວ່າທະນາຄານເພື່ອການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າມີແນວທາງນະໂຍບາຍດ້ານ CSR ຫຼື ບໍ່, ເຖິງແມ່ນວ່າ ທະນາຄານຈະມີການລາຍງານບາງສ່ວນກ່ຽວກັບກິດຈະກຳການຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມໃນລາຍງານປະຈຳປີ (Export Import Bank of China, 2011). ທະນາຄານເພື່ອການພັດທະນາຂອງປະເທດຈີນ ມີນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບ CSR ເຊິ່ງມີການລາຍງານເປັນບົດສະເພາະຂອງ CSR ແລະ ຖືວ່າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ISO 26000 ທີ່ເປັນມາດຕະຖານໜຶ່ງດ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ(China Development Bank, 2011).

ໃນສ່ວນທຸລະກິດເພື່ອການພັດທະນາຂອງຈີນ, ບໍລິສັດຊີໂນໄຮໂດຼ ມີນະໂຍບາຍດ້ານ CSR , ມີບົດລາຍງານGRI (GRI, 2012), ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ISO 14001ມາດຕະຖານດ້ານລະບົບການຈັດການສິ່ງແວດລ້ອມ (Sinohydro, n.d.). ທັງບໍລິສັດດາທັງ ແລະ ບໍລິສັດ ໄຊນາເຊົາເທິນ ມີນະໂຍບາຍດ້ານ CSR, ມີການເຮັດບົດລາຍງານ GRI ແລະ ຍັງເປັນສະມາຊິກຂອງຂໍ້ຕົກລົງສາກົນແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດອີກດ້ວຍ(China Southern, 2011; Datang, 2009).

ທະນາຄານ 2 ແຫ່ງໃນປະເທດຫວຽດນາມຄື: ທະນາຄານຫວຽດຄອມ ແລະ ທະນາຄານເພື່ອການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາຫວຽດນາມ ລວມເຖິງບໍລິສັດໄຟຟ້າຫວຽດນາມ ໄດ້ມີການດຳເນີນກິດຈະກຳຂອງ CSR ແຕ່ຍັງບໍ່ມີຂໍ້ມູນທີ່ເປັນພາສາອັງກິດກ່ຽວກັບ CSR ໃນເວັບໄຊຂອງທະນາຄານຫວຽດຄອມ ແລະ ບໍລິສັດໄຟຟ້າຫວຽດນາມ. ສຳລັບທະນາຄານເພື່ອການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາຫວຽດນາມ ມີນະໂຍບາຍດ້ານ CSR ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສຸມໃສ່ວຽກງານການຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມ (Bank for Investment and Development of Vietnam, n.d.).

ອົງກອນດ້ານລົງທຶນຂອງປະເທດມາເລເຊຍ 2 ແຫ່ງຄື: Mega First Corporation Berhad ແລະ Gamuda Berhad ບໍ່ມີທັງນະໂຍບາຍການດຳເນີນງານ ແລະ ການລາຍງານດ້ານ CSR (Mega First Corporation Berhad, 2011; Gamuda Berhad, 2012). ນອກຈາກນີ້, ບໍລິສັດວິສະຫະກິດໄຟຟ້າລາວ ກໍບໍ່ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ CSR ຢູ່ໃນເວັບໄຊ (Electricité du Laos, n.d.).

ສະຫຼຸບ: ການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ CSR ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍແຕກຕ່າງກັນໄປ, ອົງປະກອບດ້ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ CSR ໃນພາກພະລັງງານນຳຄວນຈະປະກອບມີ:

- ການວັດແທກ ແລະ ລາຍງານຜົນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບ
- ພິສູດໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ຊຸມຊົນ ໃນພື້ນທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ
- ມີລະບົບການຈັດການຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມເຂົ້າໃນລະບົບການບໍລິຫານງານຂອງອົງກອນ
- ມີການລາຍງານເຖິງມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ ແລະ ສິດທິມະນຸດທີ່ນຳໃຊ້

ມີຕົວຢ່າງຂອງ CSR ກ່ຽວກັບການພັດທະນາພະລັງງານນຳໃນເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງບໍ?

ການກຳນົດຄຳຈຳກັດຄວາມຂອງການເຮັດ CSR ໃນການພັດທະນາພະລັງງານນຳແມ່ນເປັນເລື່ອງທີ່ເຮັດໄດ້ຍາກ ເນື່ອງຈາກຕ້ອງຄຳໜຶ່ງເຖິງຫຼາຍກິດຈະກຳຂອງ CSR ບໍ່ວ່າຈະເປັນແນວທາງ, ຂະບວນການດຳເນີນງານເຊັ່ນ: ອາຄານ, ໂຮງຮຽນ, ສຸກສາລາ, ນຳສະອາດ ແລະ ອື່ນໆ... ລວມທັງກິດລະບຽບໃນການດຳເນີນງານກ່ຽວກັບພະລັງງານນຳ. ຂະນະດ້ວຍກັນ CSR ແມ່ນມີຄວາມສາມາດໃນການພັດທະນາຂອງໂຄງການແບບຮອບດ້ານ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ພຽງພໍຕໍ່ກັບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ເພາະວ່າ CSR ແມ່ນຍັງບໍ່ສາມາດເປັນຕົວແທນໃນການພິສູດເຖິງຄວາມເຊັດເຈນພາຍໃນປະເທດໄດ້.

ໂຄງການດ້ານພະລັງງານນຳສອງໂຄງການໄດ້ແກ່ ເຂື່ອນເທີນຫິນ-ບູນ (Theun-Hinboun) ແລະ ເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 (Nam Theun 2) ເປັນໂຄງການຈາກພາກເອກະຊົນທີ່ໄດ້ຮັບການຍ້ອມຮັບວ່າມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມສູງໂດຍການນຳໃຊ້ CSR. ແຕ່ສ່ວນບາງໂຄງການເຊັ່ນ: ເຂື່ອນນ້ຳງື່ມ ແລະ ເຂື່ອນຫ້ວຍໂທ ແມ່ນຍັງບໍ່ມີຂໍ້ມູນສ່ວນໃດທີ່ບົ່ງບອກວ່າໄດ້ຮັບການນຳໃຊ້ CSR.

ເຂື່ອນເທີນ-ຫິນບູນ ຖືວ່າເປັນເຂື່ອນທຳອິດໃນປະເທດລາວທີ່ໄດ້ຮັບການດຳເນີນງານພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເອກກະຊົນ (International Rivers, 2008), ເພາະເປັນເຂື່ອນແຫ່ງທຳອິດທີ່ມີການດຳເນີນງານແບບເປັນທຸລະກິດການຜະລິດກະແສໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ຮັບການບໍລິຫານ ແລະ ການຄວບຄຸມໂດຍພາກເອກກະຊົນ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງມອບໃຫ້ແກ່ລັດທະບານລາວເມື່ອຄົບຕາມໄລຍະເວລາຂອງການສຳປະທານພົດລັງ (BOOT) projects (Virtanen, 2006). ເຂື່ອນດັ່ງກ່າວແມ່ນສ້າງສຳເລັດໃນປີ 1998 ພາຍໃຕ້ການເປັນເຈົ້າຂອງໂດຍລັດທະບານປະເທດລາວ, ບໍລິສັດ Stakraft ແຫ່ງປະເທດນໍວກແວ່ ແລະ ບໍລິສັດ ຈີເອັມພາວເວີ ຂອງປະເທດໄທ ເປັນຜູ້ກໍ່ຕັ້ງບໍລິສັດເທີນ-ຫິນບູນ ພາເວີ ຈຳກັດ ແລະ ທະນາຄານເພື່ອການພັດທະນາແຫ່ງອາຊີເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນທຶນໃນການຖືຫຸ້ນໃນລາວ(International Rivers, 2008).

ໂຄງການແມ່ນໄດ້ຮັບການວິພາກວິຈານວ່າຂາດການຮັບຟັງຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ບໍ່ມີການປະເມີນຜົນກະທົບທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊິ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງປະຊາຊົນຫຼາຍກວ່າ 30,000 ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດຕໍ່ານ້ຳ ແລະ ປາຍນ້ຳຂອງເຂື່ອນ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນການເຊາະເຈື່ອນຂອງຂອບຝັ່ງແມ່ນ້ຳ ແລະ ການປ່ຽນແຫຼວແມ່ນ້ຳ. ລວມທັງສິ່ງຜົນກະທົບເຖິງໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດກໍຄືອຸທິກກະໄພທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມສູງອັນເປັນ ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ບໍ່ສາມາດເຮັດການກຳໄລະດູຝົນໄດ້ນອກນັ້ນຍັງສົ່ງຜົນກະທົບເຖິງການເຮັດການປະມົງທີ່ນັບມື້ນັບລົດຫ້ອຍລົງ ແລະ ບັນຫາການຂາດແຄນນ້ຳໃນການບໍລິໂພກ (International Rivers, 2008; Virtanen, 2006; Matsumoto, 2009).

ໃນປີ 2000 ບໍລິສັດ ເທີນ-ຫິນບູນພາວເວີຈຳກັດ ໄດ້ປະກາດວ່າຈະໃຊ້ເງິນຫຼາຍກວ່າ 4,5 ລ້ານໂດລາສະຫາລັດ ໃນການດຳເນີນງານການທົດແທນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນ(International Rivers, 2008; Matsumoto, 2009). ເຊິ່ງທາງບໍລິສັດແມ່ນສາມາດປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ສັນຍາກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້. ບໍລິສັດໄດ້ເລີ່ມຈັດຕັ້ງວາງແຜນໃນການຈັດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ. ດຳເນີນການຈ່າຍສິນໃໝ່ທຶນແທນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ບໍລິສັດຍັງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາ

ຊຸມຊົນ ແລະ ໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊຸມຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມຄົງທີ່ອີກດ້ວຍ (Virtanen, 2006). ແຕ່ນາເສຍດາຍທີ່ ກິດຈະກຳການປູກເຂົ້າໃນລະດູແລ້ງແມ່ນໜຶ່ງກິດຈະກຳທີ່ນອນໃນ ໂຄງການທີ່ບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດເທົ່າທີ່ຄວນ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ບັນຫາດິນເຊືອມສະພາບ, ການຂາດແຄນນ້ຳໃນການປູກຝັງ ແລະ ຕົ້ນຫີນທີ່ສູງ. (International Rivers, 2008).

ການວາງແຜນຂອງບໍລິສັດເທີນ-ຫີນບູນພາວເວີຈຳກັດ ໄດ້ມີຄວາມ ພະຍາຍາມຫຼາຍຊັ້ນ ໂດຍການຖອດຖອນບົດຮຽນຈະປະສົບການ ທາງດ້ານ CSR ທີ່ຜ່ານມາ. ໂດຍການປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການວາງແຜນການຈັດການ. ຮ່ວມທັງການຮ່າງ ແຜນງານ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂອບກຳນົດຂອງ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ໂດຍການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານຂອງ (EMMP) ແລະ ນະໂຍບາຍຂອບເຂດລາວກ່ຽວກັບຄວາມຍືນຍົງ ຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງການພັດທະນາພະລັງງານນ້ຳ ປະຈຳປີ 2005 (THPC, 2011). ບໍລິສັດເທີນ-ຫີນບູນ ໄດ້ມີການເຮັດ ບົດລາຍງານ CSR ເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໂດຍພະແນກສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂຄງການ ເຊິ່ງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທີ່ມີຕໍ່ຊຸມຊົນໃນ ດ້ານຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການເຮັດຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນ ແລະ ວາງແນວທາງໃນການ ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຂດລຸ່ມເຂື່ອນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການ ພັດທະນາຂອງຊຸມຊົນ, ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່, ດ້ານສຸກຂະພາບ, ການສຶກສາ, ບັນຫາເລື່ອງຊົນເຜົ່າ, ກຸ່ມອາສາສະໝັກ, ການຈັດການ ຜົນກະທົບທາງດ້ານສັງຄົມ, ຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳ, ອຸທິກກະໄພ, ການພັງທະລາຍຂອງດິນ, ການປະມົງ, ການຕິດຕາມການກໍ່ສ້າງ, ການຈັດການດ້ານຂີ້ເຫຼືອ, ການຈັດການດ້ານຊີວະນາໆພັນ ແລະ ໂຄງການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (THPC, 2011). ເຖິງຢ່າງ ໃດກໍຕາມ Matsumoto (2009), ໄດ້ໃຫ້ຄຳເຫັນວ່າ ເຂື່ອນເທີນ- ຫີນບູນ ໄດ້ຝາຝືນຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການທົດແທນ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຕາມ ມາດຕະຖານ Equator Principles ແລະ ບໍລິສັດລົງທຶນລະຫວ່າງ ປະເທດ IFC ລວມທັງຂໍ້ຕົກລົງທີ່ທາງບໍລິສັດໄດ້ເຮັດຂຶ້ນ.

ເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 ໄດ້ຮັບການພັດທະນາໃນລັກສະນະ Build Own Operate Transfer (BOOT) ພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືຂອງຫຸ້ນສ່ວນ ພາກເອກກະຊົນ (Foran et al., 2010), ໂດຍພາຍໃຕ້ການເປັນ ເຈົ້າຂອງໂດຍບໍລິສັດໄຟຟ້າຝຣັ່ງ, ລັດວິຊາທະກິດລາວ ແລະ ເອກໂກ (EGCO) (NTPC, n.d.). ເຊິ່ງປະກອບມີສະຖາບັນດ້ານ ການເງິນທັງໝົດ 27 ແຫ່ງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນໃນການລົງທຶນ ກໍ່ສ້າງເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 (Foran et al., 2010), ເຊິ່ງລວມທັງໜ່ວຍ ງານດ້ານການເງິນຂອງປະເທດໄທ ແລະ ປະເທດໃນແຖບຍຸໂຣບ ທະນາຄານພັດທະນາລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ເອກະຊົນ (Inter- national Rivers, 2008; Lawrence, 2009). ໃນປີ 2005 ເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ ທະນາຄານໂລກ ເຊິ່ງກາຍເປັນເຂື່ອນໄຟຟ້າແຫ່ງທຳອິດທີ່ໄດ້ຮັບເງິນສະໜັບສະໜູນ ຈາກທະນາຄານໂລກໃນຮອບເກືອບ 10 ປີ. ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ທະນາຄານໂລກໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ ເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 ເພາະໂຄງການດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ຍຶດຫຼັກແນວທາງ ປະຕິບັດ ແລະ ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃນການສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ພະລັງງານນ້ຳແບບຍືນຍົງໃນເຂດພາກພື້ນ (Lawrence, 2009; Molle et al., 2009).

ໃນໄລຍະທຳອິດ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານໄດ້ ໃຫ້ຄຳເຫັນວ່າມີການລະເມີດຂໍ້ກຳນົດຂອງທະນາຄານໂລກ ໂດຍອ້າງ

ວ່າຂະບວນການປົກສາຫາລືແມ່ນຍັງບໍ່ພຽງພໍ ແລະ ມີການດຳເນີນ ງານທີ່ລ້າຊ້າ ບໍ່ມີການວິເຄາະທາງທາງເລືອກ ຫຼື ການສຶກສາຜົນກະທົບ ຂອງວິຖີຊີວິດຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີ ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນຈຸ່ອນຂອງໂຄງການ.

ໃນລະຫວ່າງການກໍ່ສ້າງໂຄງການເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 ບໍ່ໄດ້ມີການປະຕິບັດ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ປະຊາຊົນກວ່າ 10,000 ຄົນຕ້ອງໄດ້ຍົກຍ້າຍ ອອກຈາກບ້ານເຮືອນຂອງຕົນເອງ ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບສິນໃໝ່ທົດແທນ ແລະ ການຈັດຫາສະຖານທີ່ພັກພາອາໄສໃໝ່ໃຫ້, ບໍ່ມີການສະເໜີ ຂໍ້ມູນຕາມກອບເວລາທີ່ກຳນົດລວມທັງລະບົບຊົນລະປະທານທີ່ບໍ່ ໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງ, ຂະບວນການກວດສອບພາຍນອກໄດ້ຊິໃຫ້ເຫັນ ວ່າມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຈັດການສິ່ງແວດລ້ອມຢູ່ຫຼາຍບັນຫາເຊັ່ນ: ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມການເຊາະເຈືອນຂອງດິນ ແລະ ຝຸ່ນລະອອງໄດ້, ການຈັດການດ້ານນ້ຳ ແລະ ການສ້າງທົນທາງທີ່ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ. ໂຄງການເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 ພົບກັບບັນຫາໃນໂຄງການປັບປຸງຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາເນື້ອທີ່ການປູກ ຝັງທີ່ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ, ພື້ນທີ່ປູກຝັງແຄມນ້ຳໄດ້ຖືກນ້ຳຖ້ວມ, ປະລິມານ ປາມີຈຳນວນໜ້ອຍລົງ, ສິນໃໝ່ທົດແທນບໍ່ພຽງພໍ. ແຜນການດ້ານເງິນ ກອງທຶນໃນການທົນແທນທີ່ບໍ່ພຽງພໍເຮັດໃຫ້ເກີດການສ້າງໜີ້ສິນໃຫ້ ແກ່ປະຊາຊົນ. (Lawrence, 2009; International Rivers, 2008).

ອົງການນຳນາໆຊາດ(2008) ໄດ້ກ່າວວ່າ ເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 ແມ່ນເປັນ ໂຄງການທີ່ມີການດຳເນີນງານທີ່ດີກວ່າໂຄງການດ້ານພະລັງງານ ນ້ຳອື່ນໆ ໃນແງ່ຂອງການກວດສອບຢ່າງອີສະລະການລາຍງານຜົນ ແລະ ການໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະ, ກ່ຽວ ກັບການດຳເນີນງານຂອງໂຄງການເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 ແລະ ເທີນ- ຫີນບູນ ໄດ້ຮັບການຈັດອັນດັບໃນລະດັບດຽວກັນກ່ຽວກັບການດຳເນີນ ງານທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊິ່ງລວມເຖິງດ້ານວິຖີຊີວິດ, ການຍົກຍ້າຍທີ່ຢູ່ອາໄສ, ການທົດແທນ, ການບໍລິຫານການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນແກ່ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ລຸ່ມເຂື່ອນ(Dye, 2012). (Molle et al. 2009)ທ່ານ Molle ແລະ ຄະນະໄດ້ໃຫ້ຊື່ສັງເກດວ່າ ແຮງກົດດັນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານແມ່ນ ມີສ່ວນຊ່ວຍໃນການພັດທະນາການດຳເນີນໂຄງການນ້ຳເທີນ 2 ໃນດ້ານແນວທາງປະຕິບັດໃນການຈັດການດ້ານຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ໂຄງການເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 ເປັນໂຄງການຂອງພາກເອກກະຊົນ ໂດຍມີບໍລິສັດຊຸ່ກຸ່ມຊ່າງ ໂຮງໄຟຟ້າຮາຊະບຸລີການທາງພິເສດແຫ່ງ ປະເທດໄທ ແລະ ລັດຖະບານລາວ ເປັນຜູ້ລົງທຶນຫຼັກຂອງໂຄງການ ຂະນະທີ່ທະນາຄານໄທພາກພື້ນ ແລະ ທະນາຄານເພື່ອການນຳເຂົ້າ ແລະ ການສົ່ງອອກແຫ່ງປະເທດໄທ ເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານ ການເງິນ, ແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີການສະເໜີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນ ກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງໃນການ ແກ້ໄຂ ລວມທັງສິນໃໝ່ໃນການທົດແທນ. ເຊິ່ງການທົດແທນກໍເປັນໄປ ແບບບໍ່ມີປະສິດທິພາບ, ປະຊາຊົນທີ່ມີຫຼາກຫຼາຍຊົນເຜົ່າກໍຕ້ອງໄດ້ ຍ້າຍໄປຢູ່ໂຮມກັນໃນບ້ານດຽວ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນເນື້ອທີ່ປູກ ຝັງຢ່າງພຽງພໍ ເຊິ່ງກໍລະນີດັ່ງກ່າວກໍຄືເກີດຂຶ້ນກັບໂຄງການເຂື່ອນ ນ້ຳງື່ມ 3 ເຊິ່ງເປັນໂຄງການທີ່ດຳເນີນໂດຍເອກກະຊົນ ໂດຍບໍລິສັດ ພະລັງງານ ຈີເອັມເອສ໌ ໂຮງໄຟຟ້າ ຮາຊະບຸລີ, ບໍລິສັດມາຣູບີນີ ຂອງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ລັດຖະບານລາວ. ການກໍ່ສ້າງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ ໂດຍບໍ່ມີການປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ມີຄວາມ ບໍ່ພົ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານຜົນກະທົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ດ້ານການ

ປະມົງ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນ້ຳທີ່ຮັບຜົນກະທົບຈາກການສ້າງເຂື່ອນ. ບໍ່ມີຄົງເຊື່ອໝັ້ນວ່າປະຊາຊົນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການ ບັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຫຼື ບໍ່. ບໍລິສັດ ຊີໂນໂຮໂດ ແມ່ນເປັນຜູ້ປະຕິບັດ ຫຼັກໃນການດຳເນີນງານໂຄງການເຂື່ອນນ້ຳຽມ 5 ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການ ວິພາກວິຈານໃນທຳນອງດຽວກັນວ່າ ບໍ່ມີການສຶກສາຜົນກະທົບທາງ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງຍັງຂາດແນວທາງໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານການບັບປຸງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນທີ່ບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ. (In- ternational Rivers, 2008).

ເຂື່ອນຫ້ວຍໂທເປັນໂຄງການທຳອິດທີ່ດຳເນີນການໂດຍພາກ ເອກະຊົນໃນ ສປປລາວ, ເຊິ່ງມີບໍລິສັດ Daewoo Engineering Corporation ຂອງປະເທດເກົາຫຼີເປັນຜູ້ລົງທຶນໃຫຍ່, ໂຄງການດັ່ງ ກ່າວແມ່ນບໍ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳໃນການ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຫຼື ທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ຊົນເຜົ່າHeuny ແລະ Jrou. ມີພຽງ 20% ຂອງທີ່ດິນຈັດສັນເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຊົມໃຊ້ໄດ້ ແລະ ອີກ 80% ແມ່ນຖືກຊົມໃຊ້ໂດຍພູບ້ານອື່ນແລ້ວ ແລະ ໃນປີ 2001, ບໍລິສັດ Daewoo ໄດ້ຂາຍຫຸ້ນສ່ວນໃຫຍ່ໃຫ້ກັບ ບໍລິສັດ Tractebel S.A., ເປັນບໍລິສັດນາໆຊາດຂອງປະເທດເບວຢຽມ. ເງື່ອນໄຂ ການຊົດເຊີຍໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບແມ່ນສືບຕໍ່ຕົກ ຕ່ຳລົງ, ໃນປີ 2006, 70% ຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຕ້ອງໄດ້ອົບພະຍົບຈາກພື້ນທີ່ຈັດສັນດັ່ງກ່າວເຊິ່ງ ບໍລິສັດ Tractebel S.A., ໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງ ບໍລິສັດ Daewoo. ໃນທີ່ສຸດ ບໍລິສັດ Tractebel S.A., ກໍຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ເນື່ອງຈາກຖືກກົດດັນຈາກ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບ ລັດຖະບານຂອງ ປະເທດເບວຢຽມ ແລະ ຖືກຟ້ອງຮ້ອງວ່າບໍ່ປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ຂອງເອີຣົບ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງອົງກອນດ້ານສດຖະກິດ ແລະ ແນວທາງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງອົງກອນຮ່ວມທຶນ ລະດັບນາໆຊາດ(International Rivers, 2008).

ສະຫຼຸບ: ເຖິງແມ່ນວ່າບໍລິສັດບໍລິຫານຈັດການເຂື່ອນເທີນທຶນບູນ ແລະ ນ້ຳເທີນ 2 ຖືວ່າເປັນໂຄງການທີ່ມີແນວທາງປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ແຕ່ກໍຍັງພົບກັບບາງບັນຫາໃນການຈັດທາຂໍ້ມູນ ແລະ ການຊົດເຊີຍ ຕາມເວລາທີ່ກຳນົດ, ບັນຫາກ່ຽວກັບທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ພື້ນທີ່ກະສິກຳ ໃຫ້ຜົນຜະລິດບໍ່ພຽງພໍ, ຜົນຜະລິດດ້ານການປະມົງຫຼຸດລົງ, ຄຸນນະພາບ ຂອງດິນແຄມຝັ່ງເຊື່ອມໂຊມລົງ ແລະ ພື້ນທີ່ການກະສິກຳບໍ່ຍືນຍົງ. ການຕອບສະໜອງຕາມຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆໃນການສ້າງເຂື່ອນດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນຂ້ອນຂ້າງຍາກ ແລະ ຈະຕ້ອງມີການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການເງິນຕະຫຼອດເຖິງການວາງແຜນ ທີ່ຮອບຄອບ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນແບບຄາດບໍ່ເຖິງ. ອົງກອນພັດທະນາທີ່ຂາດຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມມັກຈະບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການປະເມີນ ຜົນກະທົບດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະ ການຊົດເຊີຍໃຫ້ກັບ ປະຊາຊົນ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງກຸ່ມຊົນເຜົ່າທີ່ຫຼາກຫຼາຍຈະເຮັດໃຫ້ສູນ ເສຍການດຳລົງຊີວິດແບບດັ່ງເດີມໄປ. ແຮງກົດດັນຈາກອົງການຈັດ ຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລຂອງຕາເວັນຕົກສົ່ງຜົນໃຫ້ບໍລິສັດນ້ຳເທີນ 2 ແລະ ຫ້ວຍໂທຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບດ້ານຜົນກະທົບທາງ ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງການສ້າງເຂື່ອນ. ພ້ອມກັນນີ້, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານຂອງສາກົນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຍັງໄດ້ມີການ ໂຄສະນາສົ່ງເສີມໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້ດ້ວຍ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນປັດໃຈໃນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ແກ່ CSR ໃນການພັດທະນາພະລັງງານນ້ຳໃນເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງໃນ

ປັດຈຸບັນ?

ປັດໃຈໃນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ແກ່ CSR ໃນເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງແມ່ນ ບໍ່ປະກົດໃຫ້ເຫັນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວວ່າສິ່ງທີ່ກະຕຸກຊຸກຍູ້ທີ່ສຳ ຄັນແມ່ນການບໍລິຫານຈັດການດ້ານຄວາມສ່ຽງ, ແຮງກົດດັນຈາກຜູ້ລົງ, ຜູ້ຮ່ວມງານ ແລະ ຈາກປະຊາຊົນ. (LRQA and CSR Asia, 2010). ໂຄງການພັດທະນາພະລັງງານນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່ແມ່ນມີ ຄວາມຊັບຊ້ອນ, ຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼາຍໜ່ວຍງານ ເຊິ່ງຍັງລວມເຖິງ ບັນດາໜ່ວຍງານພາກລັດ, ຫຼາຍອົງກອນ ແລະ ທະນາຄານເພື່ອ ການພັດທະນາລະຫວ່າງປະເທດ(Haas, 2008; Foran et al., 2010) ຕົວຢ່າງດັ່ງ ໂຄງການເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2 ໃນປະເທດລາວ ເຊິ່ງ ມີຜູ້ສະໜັບສະໜູນການບົງທຶນເຖິງ 27 ແຫ່ງ (Foran et al., 2010).

ຜູ້ສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຂອງການພັດທະນາພະລັງງານນ້ຳ ໃນເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວແມ່ນຈະເປັນທະນາຄານໃນ ເຂດອາຊີ ໂດຍສະເພາະແມ່ນທະນາຄານເອກະຊົນທະນາຄານ ເລົ່ານີ້ແມ່ນມີຈຳນວນບໍ່ຫຼາຍທີ່ສາມາດຮອງຮັບເອົາກອບແນວ ຄວາມຄິດຂອງສາກົນເຊັ່ນ: ມາດຕະຖານຂອງEquator Principles (Le Clerc, 2012; IFC, n.d.). ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວທະນາຄານແມ່ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຈາກການຈັດການ, ບໍລິຫານ ໂດຍການວາງແຜນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ. ທະນາຄານສ່ວນ ໃຫຍ່ແມ່ນຈະຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບທາງດ້ານລົບທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດການ ເສຍຊື່ສຽງ ແຕ່ດ້ວຍຄວາມທີ່ວ່າທະນາຄານແມ່ນຜູ້ໃຫ້ເງິນໃນການ ລົງທຶນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ລົງທຶນເອງ ດັ່ງນັ້ນ, ມູນຄ່າທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຈຶ່ງບໍ່ຄ່ອຍມີຜົນກະທົບຫຼາຍສຳລັບເຂົາເຈົ້າ (Foran et al., 2010).

ໂຄງສ້າງຂອງຕະຫຼາດພະລັງງານດ້ານໄຟຟ້າໃນປະເທດເຂດລຸ່ມ ແມ່ນ້ຳຂອງແມ່ນບໍ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ເກີດການກົດດັນຈາກຜູ້ບໍລິໂພກ ເພາະປະເທດໃນເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງມີລັກສະນະການດຳເນີນດ້ານ ພະລັງງານໄຟຟ້າແບບຜູກຂາດ ໂດຍການດຳເນີນງານໃນຮູບແບບ ຂອງອົງກອນລັດ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ແມ່ນໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຈາກພາກລັດມາເປັນລັດວິຊາທະກິດແທນ ແຕ່ໃນຂະດ້ວຍກັນປະເທດກຳປູເຈຍ ແລະ ປະເທດລາວແມ່ນໄດ້ ມີການສົ່ງເສີມໃຫ້ເອກະຊົນເຂົ້າມາລົງທຶນແທນ(Foran et al., 2010; Matthews, 2012; King et al., 2007). ຕະຫຼາດທີ່ຜູກ ຂາດໂດຍອົງການລັດໝາຍເຖິງມີການແຂ່ງຂັນກັນໜ້ອຍຈາກ ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານພະລັງງານແມ່ນຈະບໍ່ມີທາງເລືອກໃຫ້ ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ຍັງລວມເຖິງການເສຍສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ(Foran et al., 2010; King et al., 2007) ເພາະວ່າ CSR ແມ່ນຈະໄດ້ປະຕິບັດໃນບັນດາຜູ້ລົງ ທຶນຂະໜາດໃຫ້ທີ່ມີບັນຊີລາຍຊື່ທີ່ສະແດງຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ຈຳນວນ ຂອງ SOEs ໃນການພັດທະນາພະລັງງານນ້ຳໃນເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳ ຂອງທີ່ເປັນຕົວການໃນການລົດຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຜູ້ຖືຫຸ້ນໃນ ຖານະ ທີ່ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ CSR. (LRQA and CSR Asia, 2010; Krechowicz and Fernando, 2009b).

ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າຜູ້ຖືຫຸ້ນ ແລະ ແຮງກົດດັນຈາກການພັດທະນາແມ່ນ ເປັນແຮງໃນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ແກ່ CSR ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາກ ອຸດສາຫະກຳທີ່ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທາງທຳມະຊາດ(LRQA and CSR Asia, 2010; Krechowicz and Fernando, 2009b). ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມປະເທດລາວແມ່ນກຳລັງມີການພັດທະນາ

ໜາດໃນດ້ານພະລັງງານນໍ້າ (King et al., 2007; ICEM, 2010), civil society is weak (Matthews, 2012). ແຕ່ພາກທາງອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມແມ່ນຍັງຂາດຄວາມເຂັ້ມແຂງ (Matthews, 2012). ໃນຂະນະດ້ວນກັນປັດຈຸບັນປະເທດໄທແມ່ນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເຊິ່ງໃນບາງຄັ້ງການຕໍ່ຕ້ານໃນການສ້າງເຂື່ອນ ໃນປະເທດໄທຂອງອົງການດັ່ງກ່າວກໍ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ. ອົງການທາງສັງຄົມຂອງ ປະເທດໄທ, ກໍາປູເຈຍ ແລະ ຫວຽດນາມ ໄດ້ມີການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການວາງມາດຕະການໃນການທົດແທນຈາກຜົນກະທົບໃນການສ້າງເຂື່ອນ (Matthews, 2012; Lawrence, 2009). ໃນຂະນະທີ່ປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ໄດ້ມີການຄັດຄານໃນການສ້າງເຂື່ອນໄຊຍະບູລີ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດປະເທດລາວກໍ່ໄດ້ດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຊຍະບູລີໄປແລ້ວ.

ສະຫຼຸບ: ການພັດທະນາພະລັງງານນໍ້າໃນເຂດລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງຍັງຂາດປັກໃຈໃນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ແກ່ CSR, ໂຄງສ້າງທາງການເງິນທີ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນບອກກັບການຂາດການຄວບຄຸມເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ຊັດເຈນ ແລະ ຂາດຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື. ອັນເປັນສາເຫດທີ່ສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດຂໍ້ຈໍາກັດໃນການດໍາເນີນກິດຈະກຳທາງດ້ານ CSR ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການທີ່ຍັງຂາດຄວາມຊັດເຈນ ວ່າປະເທດໃນເຂດລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງທີ່ປະຕິບັດ CSR ນັ້ນຍັງມີການຄວບຄຸມດ້ວຍອໍານາດລັດຈາກການຜູກຂາດດ້ານທຸລະກິດໄຟຟ້າໃນຕະຫຼາດພາຍຄວາມວ່າຜູ້ບໍລິໂພກ ແມ່ນຈະບໍ່ມີສິດໃດໆ ແລະ ປະເທດສ່ວນໃຫ່ຍແມ່ນດໍາເນີນງານແບບລັດວິຊາທະກິດ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຊຸກຍູ້ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຮ່ວມໃນການລົງທຶນແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນແນວໂນ້ມຂອງ CSR ໃນການພັດທະນາພະລັງງານນໍ້າໃນລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງ?

CSR ໃນອາຊີຍັງຕ້ອງມີການພັດທະນາຕໍ່ໄປ ໃນປັດຈຸບັນ CSR ໃນອາຊີແມ່ນໄດ້ແນ່ໃສ່ແຕ່ໃນເລື່ອງຂອງການພັດທະນາຊຸມຊົນ ແລະ ກິດຈະກຳທາງດ້ານສັງຄົມສົງເຄາະ. ບົດລາຍງານຂອງ CSR ທີ່ຕໍ່ກັບສັງຄົມແມ່ນຍັງມີໜ້ອຍເມື່ອທຽບກັບປະເທດໃນແທບ ທະວີບອາເມລິກາ ຍູໂລບ ທີ່ໄດ້ມີກາລາຍງານການດໍາເນີນງານຂອງ CSR ທີ່ຂ້ອນຂ້າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບການຊີ້ວັດທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ການຄຸມຄອງ (LRQA and CSR Asia, 2010; Krechowicz and Fernando, 2009a; Krechowicz and Fernando, 2009b) ນອກຈາກນີ້ຍັງຂາດຄວາມຊັດເຈນໃນການນໍາເອົາແນວທາງປະຕິບັດຂອງ CSR ຕາມຫຼັກການສາກົນມານໍາໃຊ້ (LRQA and CSR Asia, 2010) ຮ່ວມທັງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມສ່ວນໃຫ່ຍຍັງເປັນຮູບແບບຂອງລັດວິສາທະກິດທີ່ຍັງບໍ່ມີບັນຊີລາຍຊື່ ແລະ ການດໍາເນີນທຸລະກິດແບບຄອບຄົວ (Krechowicz and Fernando, 2009b) ປັດໃຈໃນການຊຸກຍູ້ CSR ໃນເຂດອາຊີຍັງມີການບັງຄັບໃຊ້ບໍ່ໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ ໃນຕະຫຼາດການຊື້ຂາຍຂອງ ປະເທດຈີນ ແລະ ປະເທດມາເລເຊຍ (LRQA and CSR Asia, 2010)

ການສໍາຫຼວດຂອງອົງການໃຫ່ຍດ້ານພັດທະນາພະລັງງານໃນລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງໄດ້ຍັງຢືນວ່າແນວໂນ້ມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ກໍາລັງຈະເກີດຂຶ້ນຄື 3 ໃນ 8 ຂອງທະນາຄານໃນປະເທດໄທ ແລະ ບໍລິສັດເພື່ອການພັດທະນາໄດ້ມີການເຮັດບົດລາຍງານກ່ຽວກັບ CSR. ສ່ວນອີກ 4 ໃນ 5 ຂອງບໍລິສັດໃນປະເທດຈີນໄດ້ເຮັດບົດລາຍງານດ້ານ CSR ໃນຂະນະທີ່ ທະນາຄານ ແລະ ນັກລົງທຶນໃນປະເທດ ມາເລເຊຍ ແລະ ຫວຽດນາມແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ມູນທາງດ້ານ CSR ເລີຍ.

ເຖິງວ່າການພັດທະນາໂຄງການເຂື່ອນນໍ້າເທີນ 2 ແລະ ເຂື່ອນເທີນ-ຫີນບູນຈະໄດ້ຖືເປັນແນວທາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານເຂື່ອນ ແຕ່ກໍ່ຍັງມີພົບກັບບາງບັນຫາໃນຂັ້ນຕອນການຈັດການວາງແຜນດ້ານການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ການວາງຂອບເວລາ ແລະ ສິນໄໝທົດແທນທີ່ພຽງພໍ. ນອກນັ້ນຍັງລວມເຖິງການຮັກສາວິຖີວິຊີດຂອງບັນດາຊົນຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ໂຄງການເຂື່ອນນໍ້າເທີນ 2 ແມ່ນເປັນໂຄງການໜຶ່ງທີ່ມີລະບົບການປະຕິບັດງານທີ່ດີ ເພາະວ່າໂຄງການດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ມີການກູ້ເງິນຈາກທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ທະນາຄານໂລກ ເຊິ່ງທັງສອງທະນາຄານແມ່ນໄດ້ມີຂໍ້ກຳນົດດ້ານ CSR ຂອງໂຄງການທີ່ຊັດເຈນ ເຮັດໃຫ້ສາມາດກວດສອບໄດ້ ຊຶ່ງຈະແຕກຕ່າງຈາກໂຄງການເຂື່ອນອື່ນໆ ໃນອາຊີ (Molle et al., 2009)

ປັດໄຈທີ່ເຮັດໃຫ້ CSR ບໍ່ໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍຕົວໃນບັນດາປະເທດໃນລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງ ຍ້ອນວ່າບັນດາປະເທດເລົ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບແຮງກົດດັນຈາກໜ່ວຍງານຜູ້ໃຫ້ເງິນລົງທຶນ, ຈາກຜູ້ບໍລິໂພກ, ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ດ້ານສັງຄົມ. ຮ່ວມທັງຍັງມີບາງຂໍ້ຈໍາກັດທີ່ເປັນບັນຫາໃນການຜັນຂະຫຍາຍຂອງ CSR ໃນບັນດາປະເທດລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງ ອັນໄດ້ແກ່ ການຜູກຂາດດ້ານການຈະຫຼາດພະລັງງານໄຟຟ້າ ຂອງບັນດາລັດວິຊາທະກິດ, ບໍລິສັດທີ່ບໍ່ມີລາຍຊື່ທີ່ສະແດງຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ພາກພະລັງທາງສັງຄົມທີ່ຍັງຂາດຄວາມເຂັ້ມແຂງ. ນອກນີ້ຍັງມີບາງບັນຫາທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບ CSR ເຊັ່ນ: ບັນຫາເລື່ອງການການຊໍ້າໂກງ, ການຄວບຄຸມທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ, ການຂັດແຍງກັນດ້ານຜົນປະໂຫຍດໃນການພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງພະລັງງານໃນຕະຫຼາດພູມິພາກ (Foran et al., 2010; King et al., 2007; LRQA and CSR Asia, 2010; Krechowicz and Fernando, 2009b; Matthews, 2012; Haas, 2008; Molle et al., 2009; Lawrence, 2009).

ສະຫຼຸບ: CSR ໃນການພັດທະນາພະລັງງານໃນລຸ່ມແມ່ນໍ້າຂອງແມ່ນມີຂໍ້ຈໍາກັດ ແລະ ອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຜັນຂະຫຍາຍຕາຍໃດທີ່ປັດໃຈດ້ານຕ່າງໆຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນສອດຄອງກັບການພັດທະນາຂອງ CSR.

ເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຫຍັງໄດ້ແນ່ຈາກປະເທດອື່ນ?

ຈາກການສຶກສາພົບວ່າມີ 2 ບັນຫາທີ່ສໍາຄັນຈາກການສຶກສາເລື່ອງ CSR ໃນປະເທດ ເບຊິນ, ລັດເຊຍ, ອິນເດຍ, ຈີນ ແລະ ໃນບັນດາປະເທດ BRIC. ປະເດີນທີ່ໜຶ່ງ ແມ່ນບົດບາດຂອງປະເທດທີ່ເປັນບັນຫາສໍາຄັນຕໍ່ກັບບົດບາດຂອງ CSR ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະປະເທດ (Chapple and Moon, 2005; Alon et al., 2010; Abreu, Castro, Assis Soares and Silva Filho, 2012; Dobers and Halme, 2009; Robins, 2005). ຕາມແນວຄວາມຄິດຂອງລັດທິຂົງຈີ້ໃນປະເທດຈີນທີ່ມີການສົ່ງເສີມການສ້າງຕັ້ງສັງຄົມໃນຮູບແບບຊັ້ນຊັ້ນ, ອົງການບໍລິຫານ, ສາມາດປັບຕົວໄດ້ ແລະ ການປົກສາຫາລື. ສ່ວນຜົນທີ່ໄດ້ຮັບແມ່ນສ່ວນໃຫ່ຍທຸລະກິດໃນປະເທດຈີນແມ່ນມີລັກສະນະເປັນແບບທຸລະກິດຄອບຄົວ ຫຼື ເປັນແບບບໍລິສັດທີ່ຜູກຂາດ. ແລະ ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມລັດທະບານຈີນກໍ່ຍັງມີພື້ນຖານກົດໝາຍທີ່ດີ ແຕ່ກໍ່ຍັງບໍ່ໄດ້ມີການນໍາມາບັງຄັບໃຊ້ຢ່າງຈິງຈັງ, ນອກນີ້ຍັງໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບການພົວພັນ ແລະ ການເຈລະຈາແບບສ່ວນບຸກຄົນ ເຊິ່ງເປັນລັກສະນະສະເພາະຂອງຕົນເອງ. ລະບົບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການປົກຄອງ ແລະ ດໍາລັດໃນກົດໝາຍແມ່ນເປັນປັດໃຈສໍາຄັນໃນການພັດທະນາຂອງ CSR

ໃນອານາຄົດ (Whelan, 2007). ປະເທດອິນເດຍ ແລະ ປະເທດເບຊິນ ແມ່ນມີມາດຕະຖານໃນການຮັບຮອງເອົາ CSR ແມ່ນສູງກວ່າປະເທດຈີນ (Alon et al., 2010; Abreu et al., 2012), ທັງນັ້ນປະເທດອິນເດຍ ແລະ ປະເທດເບຊິນ ຍັງມີກົດໝາຍ-ການຄຸມຄອງທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າ ເຊິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບການຄຸມຄອງແບບສາຍການພົວພັນແບບສ່ວນ ບຸກຄົນ. ນອກຈາກນັ້ນບອບປະຊາທິປະໄຕຂອງປະເທດອິນເດຍ ແລະ ປະເທດເບຊິນ ຍັງເກື້ອນູນໃນກັບ CSR ອີກດ້ວຍ, ແຕ່ໃນຂະນະ ດ້ວຍກັນລັດທະບານບາງປະເທດເຊັ່ນ: ຈີນ ແລະ ລັດເຊຍ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ເກື້ອນູນໃຫ້ແກ່ CSR (Alon et al., 2010).

ລະບອບການເມືອງແບບປະຊາທິປະໄຕແມ່ນມີແນວໂນ້ມທີ່ເຂັ້ມ ແຂງ ແລະ ດີກວ່າໃນການບັງຄັບໃຊ້ຂອງກົດໝາຍໃຫ້ມີຄວາມຊັດ ເຈນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບັນດາອົງກອນທາງ ສັງຄົມ (Abreu, et al., 2012) ດ້ານວັດທະນາທຳ ແລະ ດ້ານປະ ຫວັດສາດຍັງມີບົດບາດສຳຄັນໃນການສະນັບສະໜູນໃນການຂະ ຫຍາຍຕົວຂອງ CSR ໃນປະເທດອິນເດຍ ທີ່ມີຄຳນິຍົມຫຼາຍຢ່າງ ຂອງປະເທດທີ່ມີຄວາມກ່ຽວພັນກັນກັບ CSR ແລະ CSR ຍັງມີແນວ ຄວາມຄິດທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບຄວາມເຂື່ອ ແລະ ທາງສາດສະນາ ໃນອະດີດອີກດ້ວຍ (Chapple and Moon, 2005) ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງໄດ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ CSR ໃນປະເທດອິນເດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ຖືກ ກະຕຸ້ນຊູກຍູ້ໂດຍຄຳນິຍົມ ແລະ ນຸ່ງເນັ້ນເຖິງຫຼັກຄຸນນະທຳຈິລະຍະທຳ ແລະ ຍິ່ງລວມທັງການພັດທະນາຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງຊຸມຊົນ (Alon et al., 2010) ຮູບແບບຂອງ CSR ໃນປະເທດອິນເດຍ ແລະ ປະເທດເບຊິນ ມີການວາງແນວທາງຍຸທະສາດທີ່ດີກວ່າ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນສຳຄັນໃນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ CSR ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ກາຍເປັນສະຖາບັນໜຶ່ງ (Chapple and Moon, 2005; Jamali, 2007).

ບັນຫາທີ່ສອງ ບໍລິສັດທີ່ຢູ່ໃນເຂດອາຊີ ທີ່ດຳເນີນງານໂດຍບໍລິສັດ ຮ່ວມທຶນຈາກຕ່າງປະເທດແມ່ນມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະນຳເອົາ CSR ໄປໃຊ້ໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າບັນດາບໍລິສັດທີ່ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ (Chapple and Moon, 2005) ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນ CSR ແມ່ນ ຈະຂຶ້ນກັບປະເທດທີ່ຈະດຳເນີນງານ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ປະເທດນັ້ນ ທີ່ມີຄວາມຄາດໝາຍ ແລະ ລະດັບຄວາມສົນໃຈທີ່ແຕກ ຕ່າງກັນອອກໄປ ຊຶ່ງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຖືເປັນ ເລື່ອງທີ່ທາງບໍລິສັດໄດ້ພະຍາຍາມໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ (Robins, 2005) ຈິ່ງເປັນເຫດຜົນທີ່ບໍລິສັດຕ່າງຊາດທີ່ດຳເນີນງານໃຫ້ຄວາມ ສຳຄັນກັບການນຳໃຊ້ CSR ຫຼາຍກວ່າ ເພາະຈະຕ້ອງໄດ້ບໍລິຫານ ແລະ ຈັດການຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມທາງທຸລະກິດຫຼາຍກວ່າ (Chapple and Moon, 2005).

CSR ໃນປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບ ປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ CSR ແມ່ນຈະຕ້ອງນຳໄປປັບໃຊ້ໃຫ້ ເຂົ້າກັບການບໍລິຫານຂອງແຕ່ລະປະເທດ (Donbers and Halme, 2009; Robins, 2005) ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ CSR ແມ່ນບໍ່ໄດ້ ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນດາປະເທດໃນອາຊີ, ອົງການທາງສັງຄົມ, ຜູ້ບໍລິໂພກພາຍໃນປະເທດແມ່ນເປັນແຮງກະຕຸ້ນຊູກຍູ້ຈາກຊຸມຊົນ ໃນການພັນຂະຫຍາຍສຳຄັນຂອງ CSR ໃນສັງຄົມຊັ້ນຊັ້ນກາງທີ່ ກຳລັງຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມຊັດເຈນທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນ, ຍອມຮັບ ໃນຄຳຄິດເຫັນພາຍນອກຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊິ່ງອາດສົ່ງຜົນໃຫ້ບໍລິສັດຂອງ ບັນດາທ່ານໃຫ້ພິຈາລະນານຳເອົາ CSR ໄປເປັນແນວທາງໃນການ ດຳເນີນງານ (Chapple and Moon, 2005; Epstein-Reeves,

2012) ເຊິ່ງກໍລະນີດັ່ງກ່າວໄດ້ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາແລ້ວໃນປະເທດເບຊິນ (Young, 2004; Abreu et al., 2012) ແລະ ກະຍັງເບິ່ງຄືຈະກຳລັງ ເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດຈີນອີກດ້ວຍ. ຍ້ອນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງ ປະຊາຊົນທີ່ຕ້ອງການບ່ອນເຮັດວຽກທີ່ດີຂຶ້ນ, ອາກາດທີ່ສະອາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຄວາມປອດໄພຫຼາຍຂຶ້ນ (Epstein-Reeves, 2012)

ສະຫຼຸບ: CSR ແມ່ນເປັນເລື່ອງທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະ ປະເທດໃນບັນດາອາຊີ, CSR ຈະພັດທະນາໄດ້ກໍຂຶ້ນກັບປັດໃຈ ຫຼາຍດ້ານ ບໍ່ວ່າຈະເປັນດ້ານປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງແຕ່ລະປະເທດ. CSR ແມ່ນຈະດຳເນີນຢູ່ບົນພື້ນຖານສຳຄັນຂອງຄວາມຕໍ່ເນື່ອງອັນເປັນ ປັດໃຈຂອງ CSR ທີ່ແນ່ນອນໄດ້ແກ່ການດຳເນີນງານຈາກພາກ ສ່ວນລັດທະບານ, ຄວາມຊັດເຈນຂອງປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ຄວາມ ເຂັ້ມແຂງທາງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ CSR ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ. ດັ່ງນັ້ນ, CSR ຈິ່ງມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນບັນດາ ປະເທດໃນແຫຼ່ງອາຊີ ແລະ ບໍລິສັດ ຫຼື ຜູ້ດຳເນີນງານຈາກອົງກອນ ຮ່ວມທຶນຕ່າງຊາດທີ່ມີການນຳໃຊ້ CSR ໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າ

ເອກະສານອ້າງອີງ

- Abreu, M., Castro, F., Assis Soares, F., and Silva Filho, J. 2012. A Comparative Understanding of Corporate Social Responsibility of Textile Firms in Brazil and China. *Journal of Cleaner Production* 20 (2012): 119-126.
- Alon, I., Lattemann, C., Fetscherin, M., Li, S., and Schneider, A. 2010. Usage of Public Corporate Communications of Social Responsibility in Brazil, Russia, India and China (BRIC). *International Journal of Emerging Markets* 5(1): 6-22.
- Baghel, R., and Nüsser, M. 2010. Discussing Large Dams in Asia After the World Commission on Dams: Is a Political Ecology Approach the Way Forward? *Water Alternatives* 3(2): 231-248.
- Bangkok Post, 2012, Vientiane says sorry for broken Xayaburi ground. Bangkok Post, November 25, 2012. <http://www.bangkokpost.com/news/investigation/322967/vientiane-says-sorry-for-broken-xayaburi-ground>.
- Bank of Ayudhya, n.d., CSR News. <http://www.krungsri.com/en/csr.aspx>.
- Bank for Investment and Development of Vietnam, n.d. CSR. Retrieved from <http://www.bidv.com.vn/News-Event/CSR.aspx>.
- Carroll, A., and Shabana, K. 2010. The Business Case for Corporate Social Responsibility: A Review of Concepts, Research and Practice. *International Journal of Management Reviews*, 2(1): 85-105.
- Chapple, W., and Moon, J. 2005. Corporate Social Responsibility (CSR) in Asia: A Seven-Country Study of CSR Web Site Reporting. *Business and Society* 44(4): 415-441.
- CH. Karnchang, 2011. Annual Report. http://www.ch-karnchang.co.th/2012/shareholder/ar_en11.pdf.
- China Development Bank, 2011. Social Responsibility Report. <http://www.cdb.com.cn/english/Column.asp?ColumnId=190>.
- China Southern Power Grid Company, 2011. CSR Report. <http://eng.csg.cn/CSRFiles/20120920085416041604.pdf>.
- Cochran, P. 2007. The Evolution of Corporate Social Responsibility. *Business Horizons* 50 (2007): 449-454.
- Dahlsrud, A. 2008. How Corporate Social Responsibility is Defined: An Analysis of 37 Definitions. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management* 15 (2008): 1-13.
- Datang International Power Generation Co., LTD. 2009. Social Responsibility Report. Retrieved from http://www.dtpower.com/en/content/2011-01/20/content_89784.htm.
- Dobers, P., and Halme, M. 2009. Corporate Social Responsibility and Developing Countries. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management* 16 (2009): 237-249.
- Dye, P. 2012. Nam Theun 2. Presentation delivered to the Mekong Forum on Water, Food and Energy, Hanoi, Vietnam, November 14, 2012. <http://www.slideshare.net/CPWFMEkong/ntpc-mekong-forum-on-water-food-energy-13-14-nov-2012>.
- The Economist, 2009. Triple Bottom Line. The Economist November 17, 2009. <http://www.economist.com/node/14301663>.
- EGCO (Electricity Generating Company), 2009. Sustainability Report 2009. http://www.egco.com/admin/uploadfiles/csr_social_report/csrreport_file_en_32.pdf.
- Electricité du Laos n.d., Home Page: <http://www.edl.com.la/index.php>.
- Epstein-Reeves, J. 2012. The CSR Challenge for Companies Doing Business in China. *Forbes* June 11, 2012. <http://www.forbes.com/sites/csr/2012/11/06/the-csr-challenge-for-companies-doing-business-in-china/>.
- Equator Principles Association, 2011. About the Equator Principles. <http://www.equator-principles.com/index.php/about-ep/about-ep>.
- Export-Import Bank of China, 2011. 2011 Annual Report. <http://english.eximbank.gov.cn/annual/2011fm.shtml>.
- Export-Import Bank of Thailand, 2011. Annual Report. http://www.exim.go.th/doc/en/about_exim/AnnualReport2011_Eng_Low-res.pdf.
- Fonseca, A. 2010. Requirements and Barriers to Strengthening Sustainability Reporting Among Mining Corporations. Unpublished doctoral dissertation, University of Waterloo, Canada. <http://www.uwspace.uwaterloo.ca/handle/10012/5315>.
- Foran, T., Wong, T., and Kelley, S. (2010), Mekong Hydropower Development: A review of governance and sustainability challenges. M-POWER Research Network. http://www.mpowernetwork.org/Knowledge_Bank/Key_Reports/Research_Reports/Mekong_Hydropower_Development.html.
- Foran, T. 2010. Making hydropower more sustainable? A sustainability measurement approach led by the Hydropower Sustainability Assessment Forum. Unit for Social and Environmental Research, Faculty of Social Sciences, Chiang Mai University, Chiang Mai. http://www.mpowernetwork.org/Knowledge_Bank/Key_Reports/PDF/Booklets/Making_Hydropower_More_Sustainable_English.pdf?tabid=34059.
- Gamuda Berhad, 2012. Community and Social Development. http://www.gamuda.com.my/corporate_social_responsibility_community.html.
- GRI (Global Reporting Initiative), n.d. What is GRI? Retrieved from <https://www.globalreporting.org/information/about-gri/what-is-GRI/Pages/default.aspx>.
- GRI (Global Reporting Initiative), 2012. Sinohydro Group Social Responsibility Report 2011. GRI Sustainability Disclosure Database. Retrieved from <http://database.globalreporting.org/reports/view/10343>.
- Grimsditch, M. 2012. 3S Rivers Under Threat: Understanding New Threats and Challenges from Hydropower Development to Biodiversity and Community Rights in the 3S River Basin. 3S Rivers Protection Network and International Rivers. <http://www.internationalrivers.org/resources/3s-rivers-under-threat-7686>.
- Grumbine, R. E., Dore, J., and Xu, J. 2012. Mekong Hydropower: Drivers of Change and Governance Challenges. *Frontiers in Ecology and the Environment*, 10(2): 91-98.
- Haas, L. 2008. Water for Energy: Corruption in the Hydropower Sector. In Zinnbauer, D. and Dobson, R. (eds.), *Global Corruption Report 2008: Corruption in the Water Sector*. Cambridge, Cambridge University Press: 85-96. http://archive.transparency.org/publications/gcr/gcr_2008.
- ICEM (International Center for Environmental Management), 2010. Strategic Environmental Assessment of Hydropower on the Mekong Mainstream. Vientiane, Mekong River Commission Secretariat. <http://www.mrcmekong.org/assets/Publications/Consultations/SEA-Hydropower/SEA-FR-summary-13oct.pdf>.
- IFC (International Finance Corporation), 2012. Performance Standards and Guidance Notes—2012 Edition. http://www1.ifc.org/wps/wcm/connect/Topics_Ext_Content/IFC_External_Corporate_Site/IFC+Sustainability/Sustainability+Framework/Sustainability+Framework++2012/Performance+Standards+and+Guidance+Notes+2012/.
- IFC (International Finance Corporation), n.d. Are Thai Bankers Ready for the Equator Principles? An Interview with the Secretary-General of The Thai Bankers Association. http://www1.ifc.org/wps/wcm/connect/region_ext_content/regions/east+asia+and+the+pacific/news/are+thai+banks+ready+for+the+equator+principles.

- IHA (International Hydropower Association), 2010. Hydropower Sustainability Protocol: Background Document. <http://www.hydropower.org/getattachment/4c0b52b7-7744-47c1-b6a7-692e2b7dfb03/Background-Document.aspx>.
- IHA (International Hydropower Association), 2012. Phase 1: Protocol Development (2007-2010). Retrieved from [http://www.hydropower.org/Hydropower-Sustainability-Assessment-Protocol/Phase-1-Protocol-development-\(2007-2010\).aspx](http://www.hydropower.org/Hydropower-Sustainability-Assessment-Protocol/Phase-1-Protocol-development-(2007-2010).aspx).
- Italian-Thai Development PCL, 2011. Annual Report 2011. Retrieved from http://www.itd.co.th/annual_report/AR_ENG/ar-2010-e.pdf.
- Jamali, D. 2007. The Case for Strategic Corporate Social Responsibility in Developing Countries. *Business and Society Review*, 112(1): 1-27.
- Kasikorn Bank, 2011. Annual Report. <http://www.kasikornbank.com/EN/SocialActivities/CSRAnnualReports/CSRAnnualReports/CSR2011.pdf>.
- King, P., Bird, J., and Haas, L. 2007. The Current Status of Environmental Criteria for Hydropower Development in the Mekong Region: A Literature Compilation. Consultants' Report to ADB, MRCS, and WWF.
- Krechowicz, D., and Fernando, H. 2009a. Emerging Risk: Impacts of Key Environmental Trends in Emerging Asia. International Finance Corporation and World Resources Institute. http://pdf.wri.org/emerging_risks_emerging_asia.pdf.
- Krechowicz, D., and Fernando, H. 2009b. Undisclosed Risk: Corporate Environmental and Social Reporting in Emerging Asia. International Finance Corporation and World Resources Institute. Retrieved from http://pdf.wri.org/undisclosed_risk_emerging_asia.pdf.
- Lawrence, S. 2009. The Nam Theun 2 Controversy and Its Lessons for Laos. In Molle, F., Foran, T. and Käkönen, M. (eds.), *Contested Waterscapes in the Mekong Region: Hydropower, Livelihoods and Governance*. London, Earthscan: 81-113.
- Le Clerc, N. 2012. Equator Principles at the Crossroad. Presentation delivered to the Mekong2Rio Conference, Phuket, Thailand, May 1-2, 2012. <http://www.mrcmekong.org/assets/Events/Mekong2Rio/5.3b-The-role-of-private-sector-Le-Clerc.pdf>.
- LRQA (Lloyd's Register Quality Assurance) and CSR Asia, 2010. CSR in Asia: The Real Picture. http://www.lrqa.com.hk/Images/LR-CSR_2010_tcm98-197937.pdf.
- Matsumoto, I. 2009. Expanding Failure: An Assessment of the Theun-Hinboun Expansion Project's Compliance with Equator Principles and Lao Law. Bank Track, FIVAS, International Rivers, Les Amis de la Terre, and the Uniting Church in Australia. Retrieved from http://www.internationalrivers.org/files/attached-files/thxp_report_final_november_2009_0.pdf.
- Matthews, N. 2012. Water Grabbing in the Mekong Basin—An Analysis of the Winners and Losers of Thailand's Hydropower Development in Lao PDR. *Water Alternatives* 5(2): 392-411.
- Mega First Corporation Berhad, 2011. Annual Report. http://www.mega-first.com/pdf/ar_2011.pdf.
- Middleton, C., Garcia, J., and Foran, T. 2009. Old and New Hydropower Players in the Mekong Region: Agendas and Strategies. In Molle, F., Foran, T. and Käkönen, M. (eds.), *Contested Waterscapes in the Mekong Region: Hydropower, Livelihoods and Governance*. London, Earthscan: 23-54.
- Molle, F., Foran, T., and Käkönen, M. (Eds.). (2009). *Contested Waterscapes in the Mekong Region: Hydropower, Livelihoods and Governance*. London, Earthscan.
- MRC (Mekong River Commission), 2010. State of the Basin Report 2010: Summary. Vientiane, MRC.
- Nam Theun 2 Power Company (NTPC). n.d. Principal Shareholders and Roles in the Project. http://www.namtheun2.com/index.php?option=com_content&view=article&id=64&Itemid=61.
- Nehme, M., and Wee, C. K. G. 2008. Tracing the Historical Development of Corporate Social Responsibility and Corporate Social Reporting. *James Cook University Law Review* 15(2008): 129-168. <http://mail.nzlii.org/au/journals/JCULawRw/2008/6.pdf>.
- Orr, S., Pittock, J., Chapagain, A., and Dumaresq, D. 2012. Dams on the Mekong River: Lost Fish Protein and the Implications for Land and Water Resources. *Global Environmental Change* 22(4): 925-932.
- Ratchaburi Electricity Generating Holding PCL. 2011. Social and Environment Responsibility Report 2011. <http://www.ratch.co.th/download.php?download=src/download/csr/20120320-RATCH-CSR2011-EN.pdf>.
- Robins, F. 2005. The Future of Corporate Social Responsibility. *Asian Business and Management* 4 (2005): 95-115.
- Scholtens, B., and Dam, L. 2007. Banking on the Equator: Are Banks that Adopted the Equator Principles Different from Non-Adopters? *World Development* 35(8): 1307-1328.
- Siam Commercial Bank, n.d. CSR. <http://www.scb.co.th/csr/en/>.
- Sinohydro, n.d. Sustainable Development. <http://eng.sinohydro.com/en/idems/dev.asp?showtype=2andClassID=17>.
- THPC (Theun-Hinboun Power Corporation), 2011. Theun-Hinboun Expansion Project Social and Environmental Division: From Inception to 2010. <http://www.thpclaos.com/images/reports/sed-report-inception-to-2010-final-august-2011.pdf>.
- Transparency International, 2008. Global Corruption Report 2008: Corruption in the Water Sector. Zinnbauer, D. and Dobson, R. (eds.). Cambridge, Cambridge University Press. http://archive.transparency.org/publications/gcr/gcr_2008.
- UN Global Compact, 2011. Overview of the UN Global Compact. <http://www.unglobalcompact.org/AboutTheGC/index.html>
- Virtanen, M. 2006. Foreign Direct Investment and Hydropower in Lao PDR: The Theun-Hinboun Hydropower Project. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management* 13 (2006): 183-193.
- Whelan, G. 2007. Corporate Social Responsibility in Asia: A Confucian Context. In May, S., Cheney, G. and Roper, J. (eds.), *The Debate Over Corporate Social Responsibility*. New York, Oxford University Press: 105-118.
- WCD (World Commission on Dams), 2000. *Dams and Development: A New Framework for Decision-Making*. London and Sterling, VA, Earthscan.
- Young, R. 2004. Dilemmas and Advances in Corporate Social Responsibility in Brazil: The Work of the Ethos Institute. *Natural Resources Forum*, 28 (2004): 291-301.

What is the State of Knowledge (SOK) Series?

The SOK series sets out to evaluate the state of knowledge on subjects related to the impact, management and development of hydropower on the Mekong, including its tributaries. Publications in the series are issued by the CGIAR Challenge Program on Water and Food – Mekong Programme. The series papers draw on both regional and international experience. Papers seek to gauge what is known about a specific subject and where there are gaps in our knowledge and understanding. All SOK papers are reviewed by experts in the field. Each section in a SOK paper ends with a conclusion about the state of knowledge on that topic. This may reflect high levels of certainty, intermediate levels, or low certainty.

The SOK series is available for download from the CPWF Mekong website at <http://mekong.waterandfood.org/>

Citation: West, N. 2013. Corporate Social Responsibility in Mekong Hydropower Development. State of Knowledge Series 3. Vientiane, Lao PDR, Challenge Program on Water and Food.

This SOK has been reviewed by Ame Trandem, International Rivers; Leena Wokeck, CSR Asia Center at AIT; Melody Kemp, independent consultant; Paul Angwin, People and Planet; and Pech Sokhem, Hatfield Consultants.

Reviewers cannot be held responsible for the contents of any SOK paper, which remains with the CPWF and associated partners identified in the document.

This SOK has been edited by Terry Clayton at Red Plough International Co. Ltd. clayton@redplough.com and proofread by Clare Sandford claresandford@hotmail.co.uk

Design and lay-out by Remy Rossi rossiremy@gmail.com and Watcharapol Isarangkul nong.isarangkul@gmail.com

The Challenge Program on Water and Food was launched in 2002 as a reform initiative of the CGIAR, the Consultative Group on International Agricultural Research. CPWF aims to increase the resilience of social and ecological systems through better water management for food production (crops, fisheries and livestock). CPWF does this through an innovative research and development approach that brings together a broad range of scientists, development specialists, policy makers and communities to address the challenges of food security, poverty and water scarcity. CPWF is currently working in six river basins globally: Andes, Ganges, Limpopo, Mekong, Nile and Volta. More information can be found at www.waterandfood.org.

In the Mekong, the CPWF works to reduce poverty and foster development by optimizing the use of water in reservoirs. If it is successful, reservoirs in the Mekong will be: (a) managed in ways that are fairer and more equitable to all water users; (b) managed and coordinated across cascades to optimize benefits for all; (c) planned and managed to account for environmental and social needs; (d) used for multiple purposes besides hydropower alone; (e) better governed and the benefits better shared. More information can be found at www.mekong.waterandfood.org.

Want to know more?

Contact us at cpwf.mekong@gmail.com.

